

Foto - A. Kirsanovs

Rugājais kaujinieciskais neizšķirts

Duelis. Mačā starp Rugāju Sporta centru un "Garkalnes runčiem" klātesošie nereti varēja vērot dueli starp mača rezultatīvākajiem spēlētājiem – rugāji Elvijs Kapteini un pieredzējušo Kasparu Kambalu. Jāuzsver, ka E.Kapteinis visas spēles garumā *runču* līderim, kurš savas karjeras pašos plaukuma gados pārstāvēja vairākus Eiropas basketbola grandu klubus, viegli elpot neļāva. Jāpiebilst, ka K.Kambalam pārliecības par saviem un komandas biedru spēkiem netrūka, kurš pēcspēles sarunā ar laikrakstu "Vaduguns" norādīja, ka atbildes mačā rugājiem klāsies krietni grūtāk. Tikmēr Rugāju Sporta centra galvenais treneris Lauris Krēmers pastāstīja, ka šajā mačā rugājiem izdevās daudz lietas. Tomēr, lai gūtu uzvaru, nedaudz pietrūka pacietības. Savu lomu nospēlēja arī piezīmju nasta un nogurums spēles beigās.

Artūrs Ločmelis

Aizvadītajā nedēļas nogalē pēc 26 gadu pārtraukuma atsākās cīņa par Latvijas kausu basketbolā. Atklāšanas mačs notika starp vietējo Krāslavas komandu un BK "Cēsis/Sporta skola", krāslaviešiem piekāpjoties ar 77:91. Savukārt jau nākamajā dienā Rugāju Sporta centra komanda savā laukumā cīnījās neizšķirti 87:87 pret "Garkalnes runčiem". Atbildes spēle notiks jau šo svētdien sporta kompleksā "Mežaparks" Rīgā, šī pāra uzvarētājiem otrajā kārtā tiekoties ar "Gulbenes bukiem".

Protams, "Garkalnes runču" pieteikumā skaļākais vārds bija Eirolīgas rekordists Kaspars Kambala, kura sniegumu vērot un atbalstīt savējos Rugāju Sporta centra zālē ieradās daudzi basketbola spēles cienītāji. Rūdiņo *runču* sastāvā, kuri pērn kļuva par Maksibasketbola līgas čempioniem vecuma grupā "40+", netrūka arī citu meistarū. Piemēram, lielā basketbola aprītē atgriezās tādi savulaik Latvijas Basketbola līgā paliekošas pēdas atstājuši spēlētāji kā Andis Pogiņš, Māris Citkovskis, trīskārtējais Latvijas Basketbola līgas (LBL) čempionāta medaļu ieguvējs Normunds Feierbergs un pasaules eksčempions strībolā Raimonds Fūrmanis. Galvenā

trenera amatā debitēja LBL pirmās sezonas čempions Uldis Valneris. Tas gan netraucēja rugājiem, kuri pagājušajā gadā galvenā trenera Laura Krēmera vadībā sasniedza personisko rekordu un LBL3 ieņēma 5.vietu Austrumu zonas pamatturnīrā, demonstrēt patiešām augstvērtīgu sniegumu un likt *runčiem* pamatīgi iesvēst un panervozēt, vēl neilgi pirms mača noslēguma atrodoties vadībā. Kopumā "Garkalnes runčiem" bija milzīgs pārsvars savā soda laukumā, kur mājinieki bija reti viesi. Visā spēlē rugāji un *runči* savāca attiecīgi 34 un 58 atlēkušās bumbas, 24 un 58 punktus no soda laukuma (divpunktu metieni 14/30 pret 26/53, soda metieni - 8/14 pret 23/30). Savukārt mājinieki ar cienījamu precizitāti apšaudīja pretinieku grozu no tālās distancēs (17/45 pret garkalniešu 4/17). Kā norāda Latvijas Basketbola savienība, kopumā komandu trumpji bija dažādi, bet spēki aptuveni līdzvērtīgi, nodrošinot spraigu sižetu 40 minūšu garumā un kausa izcīņas spēlēm pietāvošu intrigu, kas galotnē palika neatrisināta. Rezultātā Rugāju komandas kapteinis Elvijs Kapteinis guva 22 punktus (3p. 6/10), Matīss Rižais - 17, bet Gints Mičulis - 16. Savukārt "Garkalnes runčiem" Kaspars Kambala guva 39 punktus (no spēles 16/24) un izcīnīja 16 bumbas, bet Normunds Feierbergs pievienoja 23 punktus un 20 atlēkušās bumbas.

Plašāk lasiet nākamajā avīzes numurā.

Īsziņas

Rugājieši apgūs komandas veidošanas prasmes

Latvijā lielākās skolēnu prāta un sporta spēles "ZZ Čempionāts" ciešā sadarbībā ar Veselības ministriju ir izveidojuši neierastu projektu – ZZ Čempionāta Rudens klašu dienas. Tās paredz 40 klasēm no visas Latvijas nodrošināt iespēju pieredzējušu mentoru pavadībā stiprināt klases kolektīvu kā vienotu komandu, jo, kā atklāja "ZZ Čempionāta" veiktais pētījums, vairāk nekā puse Latvijas skolēnu (57%) saskaras ar savstarpējām nesaskaņām klasē. No Rugājiem šajā projektā piedalīsies Rugāju novada vidusskolas 5., 7. un 8.klase. Lai iegūtu ceļazīmi uz "ZZ Čempionāta" klašu dienām, pretendenti izturēja atlasē posmu, kurā piedalījās vairāk nekā 330 klases no visas Latvijas. Klašu saliedēšanās pasākumi turpināsies līdz 1.oktobrim

visos Latvijas reģionos.

Balvos uzstāda sfērisku spoguļi

Lai uzlabotu satiksmes organizāciju un drošību Dārza un Brīvības ielu krustojumā Balvos, ir uzstādīts sfēriskais spoguļis. Tāpat, lai uzlabotu satiksmes organizāciju Dzirnau ielā, ir uzstādīta norādījuma ceļa zīme Nr. 537 "Stāvvietā" un norādījuma ceļa zīme Nr. 538 "Stāvvietas beigas" pie stāvvietas Dzirnau ielā.

Prezentēs grāmatu

3.oktobrī plkst. 18.00 Kubulu kultūras namā gaidīti interesenti, lai piedalītos dzejnieka Māra Lāpāna 3.grāmatas "Viegli pieskarties pasaulei vēlos..." atklāšanas svētkos.

Nākamajā
vadugunī

● **Jo citādi nevar**
Glābj kaķēnus un meklē
viņiem mājas

● **Avarē nakti uz sestdienu**
Iebrauc un sabojā žogu

Vārds žurnālistam

Irēna Tušinska

Uzklausot viedokļus par aizliegumu adoptēt bērnus uz ārzemēm, sapratu, ka kategoriski nepiekrītu šādam lēmumam. Skaļais lozungs, ka līdz ar katru adopciju zaudējam Latvijas pilsoni, ir tukša demagoģija. Esam kā suns uz siena kaudzes – ne sev, ne citiem. Sevišķi mani mulšina neļaušana adoptēt slimus bērnus, kuriem šeit, Latvijā, visdrīzāk lemta nožēlojama eksistence, turpretim kādā attīstītākā pasaules valstī audžuvecāki viņam varētu nodrošināt cilvēka cienīgus dzīves apstākļus un pat izārstēt. Manuprāt, valstij sākumā būtu jānodrošina līdzvērtīgas iespējas un tikai tad var sākt domāt par adopcijas aizliegumiem. Un kā tad paliek ar tiem latviešu vecākiem un viņu bērniem, kuri, nespējot nopelnīt iztiku šeit, aizbēguši uz ārzemēm?! Vai tie nav zaudēti Latvijas pilsoņi?

Šāds aizliegums kārtējo reizi apliecina augšējo ešelonu atrautību no patiesās realitātes. Viņiem, protams, negribas domāt, ka esam trešo - mazattīstīto - valstu līmenī, jo paši algā saņem tūkstošus, dzīvo trīsstāvu villās un braukā *mercedesos*. Bet ekonomiskā ziņā mēs patiešām esam atpalikuši valsts, lai kā to negribētos atzīt. Tad kāpēc liegt bērniem, kuriem nākotnes perspektīvas Latvijā nebūt nav rožainas, vismaz pamēģināt atrast laimi citā zemē? Jā, piekrītu, ka vajag pagarināt uzraudzības laiku līdz 18 gadu vecumam, bet nedrīkst aizliegt šiem bērniem dzīvot laimīgi tikai tāpēc, lai augstie Rīgas kungi izskatītos labāk pārējās pasaules augsto kungu acīs.

Latvijā

Izvērtēs Alūksnes novada domes iespējamus pārkāpumus. Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija (VARAM) ir vērsusies Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojā (KNAB) un Valsts kontrolē (VK) ar aicinājumu izvērtēt Alūksnes novada domes un tās amatpersonu iespējamus pārkāpumus darījumos ar nekustamajiem īpašumiem. VARAM saņēmusi iesniegumu par iespējamām Alūksnes novada domes un tās amatpersonu vairākkārtīgiem pārkāpumiem pašvaldībā saistībā ar publiskas personas finanšu līdzekļiem un mantu, kā arī par iespējamām likuma "Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" pārkāpumiem. Ņemot vērā minēto, VARAM ir nosūtījusi šo informāciju VK un KNAB izvērtēšanai un pārbaudes veikšanai

12 Baltkrievijas uzņēmumi pārceļas uz Latviju. Lēmumu pārcelt darbību uz Latviju pieņēmuši 12 Baltkrievijas uzņēmumi. Minētie uzņēmumi pārstāv informācijas un komunikāciju tehnoloģiju (IKT) nozari un citus tehnoloģiju virzienus, piemēram, zaļo enerģiju. Atsevišķi uzņēmumi kvalificējas jaunuzņēmumu statusam atbilstoši Jaunuzņēmumu darbības atbalsta likuma izpratnei. Šie uzņēmumi uz Latviju plāno pārcelt apmēram 470 darbinieku, galvenokārt uzņēmumu vadības pārstāvjus un galvenos speciālistus. Patlaban tiek strādāts pie risinājumiem, lai Baltkrievijas uzņēmumi, kuri šādu lēmumu ir pieņēmuši, varētu pārcelt darbību uz Latviju iespējami ātri.

Latviju oficiālā vizītē apmeklēs Francijas prezidents Emanuels Makrons. Tā būs pirmā Francijas prezidenta vizīte Latvijā divpusējā formātā kopš prezidenta Žaka Širaka oficiālā apmeklējuma 2001.gadā. Makrona vizīte notiks 29. un 30.septembrī. Spēkā esošie noteikumi patlaban paredz ārvalstu diplomātiskajām delegācijām atļaut viesoties Latvijā bez prasības ievērot pašizolāciju. Valsts kanceleja apstiprināja, ka uz diplomātiskās pases turētājiem neattiecas prasība par pašizolācijas ievērošanu. Tomēr noteikumi paredz prasību, ka ārvalstu delegācijas vizītes ietvaros ir jāievēro epidemioloģiskās prasības.

(Ziņas no portāliem www.tvnet.lv un www.delfi.lv)

"Upītes Uobeļduorzs" noslēdzas uz bēdīgas nots Ugunsgrēks izcēlās estrādes ārpusē... Kā uzdrīkstējās sabojāt tik jauku pasākumu?

Edgars Gabranovs

Sestdien Viļakas novada Upītē jau deviņpadsmito reizi norisinājās ikgadējais latgaliešu mūzikas un dzejas festivāls "Upītes Uobeļduorzs". Šogad pirmo reizi pasākums norisinājās ārpus vietējā tautas nama telpām – brīvdabas estrādē no salmu ruļļiem. Kad festivāls jau tuvojās noslēgumam, ap pusvienpadsmitiem vakarā estrādē izcēlās ugunsgrēks.

Aculiecinieki "Vadugunij" apliecināja, ka pēkšņi parādījās uguns un ar atklātu liesmu aizdegās ruļļu estrāde: "Ugunsgrēks izcēlās ārpus estrādes, un bija acimredzams, ka visticamāk notikusi Jaunprātīga dedzināšana. Cilvēkos valdīja dusmas – kā var sabojāt tik jauku un profesionāli noorganizētu pasākumu?"

Pasākuma organizators Andris Slišāns masu medijiem svētdien skaidroja, ka cilvēki necieta, pateicoties aktīvai darbībai: "Tikai daļēji cieta pati estrāde un daļa tehniskās

aparātūras, ko nepaspējām novākt. Es neesmu pārliecināts, bet liela daļa cilvēku uzskata, ka tā bijusi Jaunprātīga dedzināšana, jo estrāde aizdegās no tāda stūra, kur nebija ne elektrība pieslēgta, ne gaismas iekārtu. Estrāde aizdegās no ārpuses. Pateicoties gan pašu organizatoru, gan brīvprātīgo ātrai kopīgai rīcībai, cilvēki tika evakuēti, kamēr gaidījām dienestus. Izdevās arī lokalizēt uguni, un gaidījām ugunsdzēsējus. Mēs no ugunsdzēsējiem dzīvojam 30 km attālumā, kuri diezgan ātri ieradās. Nav jau tā, ka mēs izdomājām un uztaisījām pasākumu. Šajā salmu ruļļu estrādē šovasar jau notikuši vairāki pasākumi. Ar pašvaldību viss bija saskaņots."

Pirmdien A.Slišāns "Vadugunij" apliecināja, ka noskaņojums nav tas labākais, kaut gan rokas nolaist negrasās: "Pieļauju, ka ugunsgrēka iemesls ir Jaunprātīga dedzināšana, jo, kā jau minēju citiem masu informācijas līdzekļiem, tas izcēlās ārpus estrādes, kur neatradās aparatūra. Galavārdu, vai tā bija Jaunprātīga dedzināšana, vai kaut kāda apstākļu sakritība, noskaidros atbildīgie dienesti, kuri veic izmeklēšanu."

Nekas nevēstija par nelaimi. Festivālu atklāja ar "Upītes Uobeļduorzs" himnu (foto). Ap pulksten astoņiem Andris Slišāns taujāts, kādus pārsteigumus gaida, nosprieda, ka viss vēl priekšā: "Turpinām īstenot lielisko Ontona ideju par nepieciešamību ik gadu organizēt latgaliešu mūzikas un dzejas festivālu. Saknes ir ieliktas pamatīgas, atliek tās apaudzēt. Pērn svinējām pilngadību, bet nākamgad – 20 gadu jubileju. Ideju pagaidām nav, bet būs. Festivāla apmeklētājiem novēlu izbaudīt latgalisko gaisotni – to, ka nav atbraukuši uz svešu, bet savējo sētu. Latgaliešu valodas attīstība salīdzināma ar jūras vilņiem. Vienā brīdī šķiet, ka latgaliski runājošie ir pēdējie mohikāņi. Citā brīdī – viss iet uz augšu! Paldies, ka mākslinieki labprāt brauc uz Upīti. Runājot par šī gada pārsteigumiem, jāatzīst, ka COVID laikā esam mācējuši īstenot jaunas idejas. Izrādās, ka visi esam radoši. Piemēram, Upītes dziedātāji uzstājās uz plosta Ludzas ezerā. Jāpiekrīt, ka trakajiem pieder pasaule."

Vai atnāca jaunais lācis? Grupas "Dabasu Durovys" muzikanti (foto) jokoja, ka pusnaktī atnāks jaunais Covid lācis, kad pasākumam būs jābeidzas. Zīmīgi, ka solistam Arnim Slobožaņinam pirms koncerta salūza ģitāra. Tāpat viņš dziedāja dziesmu, kuros izskanēja vārdi "visas pilis kādreiz grūs..."

Deg ar atklātu liesmu. Pasākuma atklāšanā klātesošie minēja: "No cik ruļļiem uzbūvēta salmu estrāde?" A.Slišāns atklāja: "198." Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta sniegtā informācija liecina, ka 19.septembrī plkst. 22.35 ugunsdzēsēji glābēji saņēma izsaukumu uz Viļakas novadu.

Ierodoties notikuma vietā, ugunsdzēsēji glābēji konstatēja, ka deg paštaisīta salmu ruļļu skatuve 100m² platībā. Notikumā cieta cilvēks, kurš tika nodots Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta darbiniekiem (NMPD). Pirms VUGD ierašanās no notikuma vietas evakuējās 200 cilvēki. Plkst. 03.13 ugunsgrēks tika likvidēts.

Andris Slišāns (no ieraksta Facebook):

-Naparostā veidā Upītes Uobeļduorzs šūgod nūzasliedze. Paļūds kotram muokslenīkam, kotram apmeklietojam... Paļūds par kūpeju operatīvu reicību! Dīmžāl nivīns nav pasorguots nu nalaimiem, nu ļaunpruotības voi apstuokļu sakritības! Kotra pīredze myusus dora stypruokus i gudruokus!

Nivīns myusus naapturies! I sazatiksem #UpītesUobeļduorzs 20 godu jubilejā 2021.goda 18.septembriē!

* Turpinājums 4.lpp.

Kā vērtējat iniciatīvu ieviest valsts apmaksātu zobārstniecību bērniem akūtās situācijās?

Viedokļi

Šajā jomā problēmas milzušas gadiem

ILZE SMIRNOVA, ģimenes ārsta palīdzē

Portālā "Mana balss" ierosināta iniciatīva par valsts apmaksātas stomatoloģiskās palīdzības sniegšanu bērniem akūtos gadījumos. Ideja, protams, laba un apsveicama, tikai to vajadzētu īstenot ne vien bērniem, bet arī pieaugušajiem, jo pēdējos gados šī problēma valstī ļoti samilzusi. Ļoti bieži savā praksē sastopamies ar gadījumiem, kad bērnu vecāki izmisuši griežas pēc padoma, kam zvanīt un kur braukt, ja pēkšņi sasāpējies zobs. Situācijas patiešām mēdz būt nopietnas, un ir skaidrs, ka akūtos gadījumos pie ārsta bez

pieraksta tikt praktiski neiespējami, tādēļ jāmeklē palīdzība par maksu. Un arī tas reizēm izrādās ļoti problemātiski. Vecāki žēlojas, ka šādos gadījumos Balvos reti pie kura zobārsta var tikt un kaut ko sarunāt, jo dakteri vienkārši mēdz necelt klausuli un neatbildēt. No vienas puses, saprotu, jo ārstiem ir sava privātā dzīve, no otras - atstāt bērnu ar sāpošu zobu arī nedrīkst. Taču tai pat laikā esmu dzirdējusi arī pozitīvas atsauksmes par mūspuses zobārstiem, kuri neatsaka gandrīz nekad – vienalga, tās brīvdienas vai svētku dienas. Vienīgi arī viņi ir cilvēki un visus pieņemt fiziski nespēj. Zinu vecākus, kuri izmisumā savas atvases veduši uz Madonu, Cēsīm, Rēzekni, arī Rīgas Stomatoloģisko institūtu, kur pieejama diennakts palīdzība. Taču diemžēl iespēju izbraidīt uz galvaspilsētu par saviem līdzekļiem un vēl samaksāt par zobārstu visiem nav. Un, kā likums, zobi parasti bērniem sāk sāpēt vai nu brīvdienās, vai vēlās vakara stundās.

Ko lietas labā darīt? Manuprāt, šo jautājumu varētu atrisināt pavisam vienkāršā veidā – mūspuses stomatologiem sadalot brīvdienas dežūras. Zobārsts brīvdienās varētu atrasties mājās un kārtot savas lietas, bet akūtas nepieciešamības gadījumā pēc izsaukuma sniegt palīdzību. Pieaugušie sāpoša zoba gadījumā var izdzert zāles un paciest dienu, divas, bet ar bērniem ne vienmēr tas iespējams. Turklāt ne visi zobārsti ar bērniem raujas strādāt, jo viņiem trūkst īpašas pieejas, prasmes sarunāt un sadarboties. Kā ārsta palīdzē, kura ikdienā

strādā ar mazajiem pacientiem, varu apgalvot, - patiešām ne kurš katrs stomatologs radīts šim darbam. Ja saiknes un patikšanas strādāt ar bērniem nav, labāk uzreiz pateikt, ka nepieņems, nevis mēģināt strādāt un, kad mazais pacients pēkšņi sāk raudāt un nervozēt, izraidīt no kabineta ar pusurbtiem zobiem. Diemžēl arī tādi gadījumi bijuši.

Ģimenes ārstiem ir ļoti maz informācijas, kas notiek ar mūspuses stomatologiem. Mēs šo informāciju vairāk iegūstam no pacientiem un viņu pieredzes, jo nav vienota saraksta ar stomatologiem, kuri strādā un pieņem visu diennakti vai ārkārtas situācijās. Intereses pēc paskatījos Nacionālā veselības dienesta mājaslapu, kurā Vidzemes reģionā atrodamas 53 (!) prakses, kurās stomatologiem noslēgtas līgumattiecības ar valsti. Balvos – četras! Taču realitāte diemžēl liecina par ko citu – kārtējo reizi pierādās fakts, ka mūsu valstī daudzas lietas notiek tikai *uz papīra*. Reizēm pārņem sajūta, ka zobārsti dzīvo un darbojas savā cunftē, pilnīgi atsevišķi no visiem citiem speciālistiem, bet tam visam būtu jābūt savādāk...

Nereti, runājot par bērnu akūti sāpošajiem zobiem, zobārsti uzsver, ka tā ir vecāku atbildība un vaina, ka viss aizlaists tikt tālu. Viegli jau runāt. Protams, jāskatās, kā bērni tīra zobus, cik kārtīgi, jāseko līdzī profilaksei, bet tai pat laikā, ja vecāki strādā un mēģina nopelnīt iztikai ģimenei, cik daudzi no viņiem var ar bērnu aizbraukt pie zobārsta? Pirmkārt, tas ir laiks. Otrkārt, ne visi zobārsti pieņem. Un tad atkal jādomā, jāskatās, jāplāno, kad

un uz kuriem braukt? Protams, var runāt arī par uzturu, kā tas ietekmē zobu veselību, bet vēl jau ir arī iedzimtība un daudzi citi apstākļi, kāpēc bērniem zobi tik ļoti bojājas. Tai pat laikā, kāpēc stomatologiem nevarētu būt tādas pašas profilakses programmas kā ģimenes ārstiem? Tas būtu risinājums, jo kādreiz skolās visiem bērniem pārbaudīja zobus, vajadzības gadījumā arī laboja.

Es ļoti vēlētos, lai šī iniciatīva savāktu nepieciešamo balsu skaitu un notiktu virzība uz priekšu, jo tas patiešām ir ļoti sāpīgs jautājums visai valsts mērogā. Manuprāt, mēs nevienā brīdī nedrīkstam aizmirst par cilvēciņu gan no mediķu, gan pacientu puses. Bez cilvēciņa labas lietas dzīvē īstenot nevar.

Fakti

- Sabiedrības iniciatīvu portālā "Manabalss.lv" sāka parakstu vākšana par valsts apmaksātu zobārstniecību bērniem akūtās situācijās.

- Zobārstniecības pakalpojumi no valsts budžeta līdzekļiem tiek apmaksāti bērniem līdz 18 gadu vecumam.

- No valsts budžeta apmaksā zobu higiēnista apmeklējumu bērniem no 2 līdz 18 gadu vecumam vienu reizi gadā, bet bērniem 7; 11 un 12 gadu vecumā – divas reizes attiecīgajā vecuma grupā.

- Lai veiktu zobu profilaksi un ārstēšanu, bērni līdz 18 gadiem var vērsties ārstniecības iestādēs, kas ir līgumattiecībās ar Nacionālo veselības dienestu (NVD).

- Ambulatoro ārstniecības iestāžu un zobārsta prakšu saraksti, kas sniedz valsts apmaksāto zobārstniecību bērniem, pieejami NVD tīmekļa vietnē www.vmnvd.gov.lv, sadaļā "Zobārstniecības palīdzība".

- Ātri un vienkārši NVD vietnē www.rindapiearsta.lv var noskaidrot ārstniecības iestādes, kurās nodrošina valsts sniegtos veselības aprūpes pakalpojumus, t.sk. zobārstniecības pakalpojumus.

- Informāciju par valsts nodrošinajiem zobārstniecības pakalpojumiem bērniem var noskaidrot, piezvanot uz NVD Klientu apkalpošanas centra bezmaksas informatīvo tālruni 80001234 vai nosūtīt jautājumu uz e-pasta adresi: nvd@vmnvd.gov.lv.

Bērņus pieņem bez maksas

SVETLANA PUKA, zobārste

Esmu zobārste savā privātpraksē Balvos un arī Rugāju novada zobārstniecības kabinetā, tas ir, pašvaldības. Esmu par bezmaksas zobārstniecību bērniem līdz 18 gadiem, it īpaši akūtos gadījumos. Pati pieņemu bērņus bez maksas abās darbavietās, jo man ir noslēgts līgums ar Nacionālo veselības dienestu. To daru gan tikai darba dienās, jo brīvdienās nestrādāju.

Balvu novadā bērņus bez maksas pieņem vēl trīs zobārsti. Viļakas novadā divi un Rugāju novadā es viena. Nezinu, kā ir pārējos blakus novados un pilsetās.

Atbildot uz jautājumu, kāpēc citi zobārsti neslēdz līgumu ar Nacionālo veselības dienestu, domāju, tas ir saistīts ar to, ka ar bērņiem ir diezgan grūti strādāt. Bērņiem bieži vien ir vajadzīga īpaša pieeja, lai mazais pacients tev uzticētos.

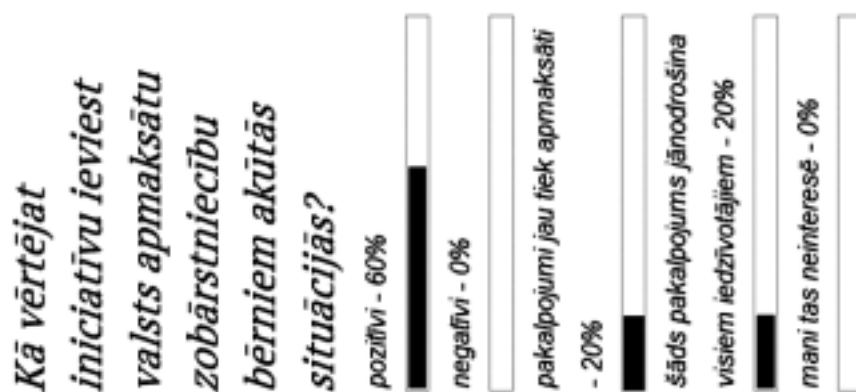
Skolās uz vietas zobārsti vairs nestrādā. Cik

man zināms, uz skolām brauc zobu higiēnisti, kuri veic bezmaksas profilaktiskās apskates un informē skolēnus un viņu vecākus par bērņu zobu stāvokli, tad, ja zobi ir bojāti, rekomendē apmeklēt zobārstu.

Runājot par portālā "Manabalss.lv" sāktu parakstu vākšanu par valsts apmaksātu zobārstniecību bērņiem akūtās situācijās, es kā trīs bērņu māmiņa esmu 'par', taču kā ārste brīvdienās šobrīd nestrādātu, jo vēlos būt kopā ar bērņiem un veltīt laiku ģimenei. Vai valsts atradīs finansējumu šim mērķim, grūti pagaidām spriest. Domāju, ka šādas situācijas veidojas gadījumos, kad ir bijušas vecāku nepietiekamas rūpes par bērņu mutes veselību, bērņš nav regulāri vests pie zobārsta. Taču, ja mani kādreiz brīvdienās sazvina un es tajā brīdī neesmu stipri aizņemta, kā arī esmu uz vietas, palīdzību ārkārtas situācijās bērņiem neatsaku.

Viedokļus uzklusija S.Karavoičika un Z.Logina

Re, kā!

Aptaujas rezultāti "Vaduguns" mājas lapā www.vaduguns.lv

* Sākums 2.lpp.

Kā uzdrīkstējās sabojāt tik jauku pasākumu?

Atklāj pasākumu. Festivāla "Upītes Uobeļduorzs" himnu izpildīja Dominiks Slišāns.

Vienmēr gatavi dziedāt, dejojot un spēlēt. Atgādinām, ka mīlas dzejas un dziesmu festivāla "Upītes Uobeļduorzs" pirmsākumi meklējami 2002.gadā, un tas ir vecākais līdz šim pastāvošais latgaliešu festivāls pasaulē. Pasākuma idejas autors ir latgaliešu literāts, novadpētnieks Antons Slišāns, kurš savulaik iedomājās izveidot savdabīgu dzejas dienām veltītu festivālu, lai popularizētu un saglabātu latgaliešu valodu. Šobrīd festivāla organizēšanu turpina Antona dēls Andris Slišāns ar ģimeni, saglabājot festivālu kā ikgadēju latgaliešu satikšanās reizi, kurā skan latgaliešu valoda. Jāpiebilst, ka festivālā vienmēr uzstājas Upītes folkloras kopas dziedātāji (foto).

Mazbudžeta uznāciens. Pasākuma un TV raidījumu vadītājs Kozmens neskopojās ar jokiem. Viņš, no kabatas izvelkot, šķiet, tualetes papīra lentu, savu uznācienu nodēvēja par grandiozu, turklāt mazbudžeta. Tāpat Kozmens pastāstīja, ka bērnībā un jaunībā sapņojis kļūt par baznīckungu: "No gudrās vecmāmiņas uzzināju, ka baznīckungs nedrīkst precēties. Tad arī Kungam uzgriezu muguru."

Kurš karogs labāks? Pasākuma vadītājs Kozmens mudināja skatītājus uzrīkot referendumu, kurš karogs ir labāks? Dzejniece Ineta Atpile Jugane (foto) viņam šajā darbā labprāt palīdzēja.

Atklāj jaunu ieceri. Antona Slišāna meita Annele klātesošajiem atklāja, ka viņa strādā pie jauna projekta, kas sauksies "Tvoroga stāsti". To, ka tie nebūs saistīti ar kulināriju, liecināja no jaunā darba nolasītais fragments.

Neizpaliek priesteris uz skatuves. Kopā ar Upītes dziedātājiem uzstājās arī Viļakas katoļu draudzes prāvests Guntars Skutels.

Cik krāsās ir olas? Antona Slišāna jaunākā meita Māriete lasīja ne tikai savu dzeju, bet arī atklāja dažus noslēpumus. Pirmo dzejoli par gliemezi viņa uzrakstījusi uz tēva rakstammašinas. Kad Antons par to uzzinājis, viņš noteicis: "Labi, meit, raksti tālāk." Taujāta, kur dzejniece un vienlaikus gardu toršu cepēja ņem olas, Māriete neslēpa, ka vistas audzē pati. "Cik krāsu olu ir? Ja ir 120 vistas, tātad 120 krāsas," viņa jokoja.

Bēdīgi, bet fakts. "Biju Upītes salmu estrādes aizdegšanās notikuma aculieciniece. Notikuma, jo par nelāmes gadījumu man, kā vairākumam, to ir grūti nosaukt! Kad sākās ugunsgrēks, es ar draudzeni bijām estrādes iekšpusē un liesmas ieraudzījām, kad tās sniedzās pāri ruļļu augšējai malai, jo uguns sākās no estrādes ārpusē. Cilvēki bez panikas varēja brīvi pamest estrādi, un viņu dzīvība netika apdraudēta. Daudzi, izsakot savu labo gribu, gāja palīgā iznest aparatūru un sāka gāzt salmu ruļļus uz ārpusi, tādējādi lokalizējot uguns izplatību, pirms atbrauc ugunsdzēsēji. Viņi arī bija operatīvi izsaukti, jo, kad es zvanīju uz 112 plkst. 22.36, man atbildēja, ka jau zinot un ir izbraukuši. Pirmā atbrauca ātrā palīdzība, bet viņiem tur nebija ko īsti darīt, jo cietušo nebija. Drīz pēc tam arī bija klāt ugunsdzēsēji, kas pārņēma brīvprātīgo uguns dzēšanu. Prieks bija lasīt, ja nešaubos, Latvijas radio 2 pasākuma rīkotāja Andra Slišāna teikto, ka, neskatoties ne uz ko, viņi ir spara un optimisma pilni nākamajam gadam... rīkot un organizēt mums jaunus pasākumus! Liels paldies viņiem!"

Dace Šulta

Trīs māsas

Piedalās teju visos pulciņos un pasākumos

Vairākos pasākumos, kuros būs Baltinavā, izskatnējis Antonovu uzvārds, - vai tā būtu aušanas pulciņa darbu izstāde novada svētkos, vai dziju krāsošana Ziemeļlatgales tautas tērpa darināšanas darbnīcā, vai vietējās nozīmes mākslas plenērs. Reizēm mainījušies dalībnieču vārdi, bet uzvārds tas pats. Spilgtāk palikusi atmiņā tikšanās uz Viļakas ielas šovasar jūnijā, kad trīs pusaudzes, ģērbusās tērpos ar nelielu vēsturisku piesitienu un grozu rokās, devās uz tirgus laukumu, kur Baltinavā notika vēsturiskās dokumentālās filmas uzņemšana. Uz jautājumu, - uz kuriem dodaties, sekoja likumsakarīga atbilde. Savukārt atbildot uz jautājumu, - no kurienes nākat, meitenes pajokoja, - no pagājušā gadsimta. "Gudrinieces!" nospriedu.

Kā vāveres ritenī

Kādā septembra pēcpusdienā, kad stundas skolā beigušās, pieteicos meitenes apciemot mājās, jo ļoti gribējās aprunāties, kā viņām viss tā izdodas. Telefoniski iepriekš vienojos ar Dagniju, kura līdz šim bijusi tāds kā runasvīrs, stāstot par pasākumiem, kuros piedalījusies pati vai kopā ar māsām. Lietainajā pēcpusdienā Dagnija vēl atradās nodarbībās mūzikas skolā. Viņu gaidot, mēs sarunājāmies trijātā - es, Annija un Inese. Meitenes pastāstīja, ka Dagnija un Annija ir dvīņumāsas, abas mācās 7.klasē, bet Inese ir jaunāka un šogad uzsākusi mācības 5.klasē. Jautātas, kā noslēdzies iepriekšējais mācību gads, kad mācības notika attālināti, meitenes sprieda, ka normāli. Lai strādātu ar datoru, reizēm tomēr nācies braukt uz Abriņām, jo tur jaunāki datori un visu varējis izdarīt vieglāk (Abriņas atrodas kaimiņu pagastā, un tur dzīvo audžumamma Baibas). Bet ko viņas dara, ja kaut ko nesaprot? "Tētis var palīdzēt krievu valodā, jo viņš ir mācījis krievu skolā. Baiba dažos citos priekšmetos, bet, ja arī viņa nesaprot, tad ejam pie babas. Savukārt, ja baba nevar palīdzēt, tad paprasām klasesbiedriem, lai gan bieži tādas vajadzības nav," smeja manas sarunu biedres.

Inese stāsta, ka viņa jau no sešu gadu vecuma mācās mākslas skolā - šajā mācību gadā viņai būs izlaidums. Inese mācās arī mūzikas skolā, kur spēlē flautu, piedalās mūzikas skolas orķestrī, vidusskolā dzied ansambli "Vermelīte", korī, kā arī apmeklē audēju pulciņa nodarbības. Annija mūzikas skolā apgūst klavierspēli, piedalās kapelā, vidusskolā dzied ansambli "Vermelīte", korī. Apmeklē nodarbības jaunsgargos, aušanas pulciņā. Pērn apmeklēja floristikas pulciņu, par kuru pagaidām gan nav zināms, vai šogad tas darbosies. Pēc nodarbībām ieradusies, Dagnija pastāsta, ka viņa mūzikas skolā apgūst saksofona spēli, mācās arī klavierspēli, piedalās skolas orķestrī, kapelā, vidusskolā dzied korī un ansambli "Vermelīte". Viņa iestājusies jaunsgargos, apmeklē sporta pulciņu, kur notiek nodarbības volejbolā, aušanas pulciņā. Taisnība, pavasarī pulciņu darbs apstājies Covid-19 dēļ, bet cerams, ka tagad tas turpināsies. Tāpat kā nodarbības Baltinavas jauniešu centrā, kuru viņas sākušas apmeklēt. Interesantākā no tām notika šovasar, kad centra dalībnieki ar laivām vizinājās Svātūnes ezerā.

Skolotājas meitenes ļoti slavē

Aizvadītajā nedēļā Baltinavas vidusskolas bērni devās rudens pārgājienā, par ko Antonovu meitenes priecīgas. Inese stāsta, ka viņas klase devās ciemos pie audzinātājas Zanes Ozoliņas uz Briežuciemu, apciemojot arī ādas apstrādes meistaru Andri Ločmeli, kur visiem bija iespēja izgatavot ādas piekariņus ar savu vārdu. Annijas un Dagnijas klase ar audzinātāju Intu Ludboržu devās lūkot, kā aug ozoliņi, ko viņi pirms diviem gadiem iestādīja vietā, kur pletās varenais Pliešovas dižozols. Ozols nogāzas, būdams ļoti vecs. Bērni iestādīja vēl divus jaunus ozoliņus, pēc tam atpūtās, cepa desīņas. Zane ir audzinātāja 5.klasei pirmo gadu, tādēļ pilnībā bērņus nav paspējusi iepazīt. Taču pirmie iespaidi par Inesi liecina, ka meitene ir atvērta, atklāta, palīdz jaunajai audzinātājai komunicēt ar klasesbiedriem. Iepriekš šo klasi audzināja Tatjana Leicāne. Arī viņai par meitenēm sakāms tikai tas labākais, jo viņa bijusi audzinātāja gan Inesei, gan dvīņu māsiņām, kuras ļoti labi dzied, spēlē mūzikas instrumentus, sporto. Nav bijis problēmu, lai aicinātu uz skolu tēti, jo meitenes gudras, vispusīgi attīstītas. "Tētis ļoti mīl meitenes, un meitenes arī mīl tēti. Savukārt vecmamma viņām ierādījusi ceļu pie Dieviņa,

Foto - V.Laganovskis

Fotoattēls, kas uzrunā. Tūlīt pēc LTV1 dokumentālās filmas "Karš. Robeža. Miers" demonstrēšanas televīzijā, Baltinavas bibliotēkā atklāja fotoattēlu izstādi, kas tapusi filmas uzņemšanas laikā. Tajā ir daudz skaistu fotoattēlu, taču daži uzrunā īpaši. Viens no tiem ir trīs meitenītes, ko kadrā iemūžinājis fotogrāfs Vilhelms Laganovskis. Tās ir dvīņu māsiņas Dagnija un Annija un jaunākā māsiņa Inese. Meitenes atceras, ka skolā bija ansambļa mēģinājums, kurā piedalījās arī skolasbiedre Anna: "Mēs vēl domājām, - iet vai neiet uz to filmēšanos, bet Anna pateica, ka viņa ies. Nu labi, mēs arī aiziesim, - nospriedām."

viņas apmeklē arī baznīcu," saka T.Leicāne. I.Ludborža 7.klasi audzina trešo gadu. Klasē ir 12 skolēni, no kuriem astoņi - zēni un četras - meitenes. Visi radoši. Skolotājai atliek tikai saskaņot audzēkņu idejas, lai rastu kopīgu risinājumu: "Vecāku kopsapulces galvenokārt apmeklē Dagnijas un Annijas tētis, dažreiz arī audžumamma. Ja risināmi kādi jautājumi, tad sazvanāties. Galvenā atbilde, protams, gulstas uz tēvu. Arī ar vecmammu esmu runājusi par ģimenes lietām."

Katrai sievietei savs stāsts

Sava vieta šajā stāstā par gudrajām un aktīvajām meitenēm ir vecmammai un audžumammai Baibai, kurai pašai ir jau trīs pieaugušas meitas, - viena Anglijā, otra Rīgā, bet trešā ieprecējusies Briežuciemā. "Septembra sākumā apritēja četri gadi, kopš atnācu uz Baltinavu un dzīvoju kopā ar Jāni un meitenēm. Jāni pazinu vēl tad, kad viņš strādāja Rīgā. Meiteņu māte man ir laba draudzene, bet viņai atņēma vecāku tiesības, un Jānis atveda meitenes uz vecāku mājām. Māte dzīvoja viena, jo tēvs bija miris. Tagad Jānis strādā zemnieku saimniecībā, bet es dzīvoju mājās. Sagaidu meitenes no skolas, uztaidu ēst, sagaidu Jāni no darba. Reizēm meita no Briežuciema atved mazos pieskatīt," atklāj sieviete. Algotu darbu Baiba nestrādā. Īpaši to arī nav meklējusi, jo ir sava saimniecība - kazas, truši, savs dārzs. Atgriezies Rīgā negribētu, jo te tomēr savs kartupelis, sava biete un sīpols. No lauku darbiem Baiba nebaidās, jo ir dzīvojusi arī laukos. Baltinavā piepelnās gadījuma darbos, ja kāds piedāvā.

Vienā mājā ar dēla ģimeni dzīvo arī baba. Viņai jau 82 gadi. Dvīņu mazmeitiņas dēls viņai atveda, kad mazās bija aptuveni trīs - četrus gadus vecas, vēlāk arī trešo, jaunāko māsiņu. Tad vēl Lidija bija sprauņāka, aprūpēt mazmeitiņas un saimniecības darbos palīdzēja arī meita, kura dzīvo Balvos. Mātei kremt, ka dēlam dzīve nav izdevusies, kā vēlētos. Izšķīries ar pirmo sievu, arī ar otro dzīve nav izveidojusies. "Labi, ka man mazmeitiņas tādas gudras, čaklas, visur piedalās. Man produktus atnes, pie manis nāk televizoru skatīties. Vēl jau gan tikai 13 gadiņu, vēl jau dzīvē jāvada un jābalsta. Ar pamatskolas izglītību, pat ar vidusskolu šajos laikos ir par maz," secina vecmamma.

Foto - A.Kirsanovs

Divas paaudzes. Mazmeitas Dagnija, Annija un Inese kopā ar vecmammu savā istabā mājās Baltinavā. Meitenes stāsta, ka pērn istabu remontēja un arī viņas palīdzēja līmēt tapetes, krāsot griestus. Vasarās viņas palīdz dārza darbos.

Foto - Z.Ozoliņa

Rudens pārgājienā. Pagājušajā nedēļā Baltinavas vidusskolas audzēkņi, izmantojot labo laiku, devās rudens pārgājienā, tostarp arī Ineses Antonovas (priekšplānā) klase, kurai pirmo gadu audzinātāja ir Zane Ozoliņa. Bija jautri, - atliek secināt.

Lappusi sagatavoja I.Zinkovska

Atvērto durvju diena jauniešu centrā

Ar cerību, ka Covid netraucēs

15.septembrī mazliet atšķirīgi no iepriekšējiem gadiem norisinājās Atvērto durvju diena Balvu Bērnu un jauniešu centrā (BBJC). Šoreiz pulciņu vadītāji iepazīstināja bērnus ar interešu izglītības iespējām pagalmā uzstādītajā nojumē.

Atklājot jauno sezonu, ko nedaudz aptumšo Covid-19 pandēmijas noteiktie ierobežojumi, jauniešu centra interešu pulciņu vadītāji ar radošo darbnīcu palīdzību centās palīdzēt bērniem un viņu vecākiem izvēlēties kādu saistošu nodarbi nākamajam mācību gadam. Atvērto durvju dienas apmeklētāji iemēģināja roku sarežģītu matu sakārtojumu veidošanā, iepazīna gleznošanu uz ūdens, izgatavoja dekoratīvus ledusskapja magnētiņus no krāsainām pupām, zirņiem un lēcām, kā arī izmēģināja citas radošas nodarbes. Savukārt vecākiem bija iespēja saņemt informāciju par pulciņu nodarbi kārtību un iegūt atbildes uz viņus interesējošiem jautājumiem.

BBJC direktore Olita Loseva pastāstīja, ka vasarā centra telpas piedzīvojušas nelielus remontdarbus – pirmā stāva gaiteni, kā arī otrā stāva JIC "Dinamīts" jauniešu atpūtas telpas uzklāts jauns linolejs. Centra vadītāja neslēpa, ka šī Covid-19 ierobežojumu laikā ļoti pietrūcis bērnu čalu, tāpēc jauno sezonu viņa gaidīja ar satraukumu un prieku: "Gribas redzēt dzīvus bērnus, parunāt ar viņiem." O.Loseva puda cerību, ka iespējams kārtējais vīrusa uzliesmojums neizjauks šī gada plānus. Lai mazinātu saslimšanas risku, tāpat kā visur, arī jauniešu centrā ievēros piesardzības pasākumus. "Tā kā telpas ir plašas un to atļauj, centisimies norobežot bērnu plūsmu," sola O.Loseva. BBJC vadītāja gandarīta, ka šajā mācību gadā turpināsies arī iesāktais darbs ar Tilžas jauniešiem, jo pagastā viņiem piešķirtas pašiem savas telpas. Tilžā notiks pulciņa "Dzīves prasmju skola" nodarbības, kā arī turpināsies iesāktā projekta realizācija.

BBJC interešu pulciņu piedāvājumā nebūs lielu izmaiņu, tomēr šogad nedarbosies tehniskās jaunrades studija, jo tai neizdevās atrast vadītāju. Tomēr šogad BBJC bērniem piedāvās vienu jaunu, veselīgu nodarbi – nūjošanu.

Interesu izglītības speciāliste Dita Nipere pastāstīja, ka pulciņu nodarbi grafiks būs sastādīts tā, lai tie notiktu dažādos laikos. Lai izvairītos no liekas saskarsmes, jaunieši izmantos abas BBJC ieejas. Savukārt vecāki bez iepriekšējā pieteikuma centrā netiks ielaisti. "Esam nedaudz uztraukušies, kā notiks visi mūsu atskaites pasākumi – koncerti, arī Ziemassvētku sarīkojums. Iespējams, būs jāizdomā jauns svinēšanas modelis, jo uzskatu, ka audzēkņi ir jāmotivē, viņiem ir jāzina, kam viņi gatavojas. Savukārt mūsdienu deju dejotāji turpinās cerēt, ka vasarā notiks dziesmu un deju svētki. Hip hop solisti plāno arī turpmāk piedalīties sacensībās. Gatavosimies arī skatēm. Turpināsies arī pagājušajā gadā Skaidrites Veinas veiksmīgi uzsāktais darbs ar bērniem, kuriem ir īpašs vajadzības pulciņš "Papīra plastika". Tāpat darbosies arī jauniešu pašizveidota programma "AWARD" un citi iepriekšējā gada pulciņi. Vienīgi vokālajai studijai nomainījies pedagogs - to vadīs Iluta Tihomirova." D.Nipere piebilda, ka viņas vadītajā studijā "Di-dancers" šogad darbs pārsvarā notiks ar esošajiem dalībniekiem, tā kā jaunu bērnu piesaistīšana šobrīd ir apgrūtināta. Vienīgās izmaiņas sastāvos notiks vecākajā dejotāju grupā, jo iepriekšējās audzēknes skolu jau pabeigušas.

Savukārt speciāliste jaunatnes politikas jautājumos Gunita Prokofjeva atklāja, ka pērn jauniešus ļoti ieinteresējuši Līgas Bules pulciņi "Grafiskais zīmējums ikdienā" un "Apģērbu aksesuāru izgatavošana", tādēļ tie turpinās darbu arī šogad. G.Prokofjeva aicināja jauniešus iesaistīties arī pašas vadītajos pulciņos "Skatuve" un "Kultūras kambaris": "Skatuvē" darbosimies pie lielāku un mazāku pasākumu scenāriju veidošanas, dodot iespēju bērniem izmēģināt, kā ir strādāt par pasākumu menedžeri. Taču sakarā ar Covid pandēmiju nezinām, vai šādi pasākumi vispār notiks." Savukārt pulciņā "Kultūras kambaris" jaunieši varēs iepazīt dažādu valstu kultūru un ēdienus.

G.Prokofjeva puda cerību, ka vīrusa uzliesmojums nekavēs jauniešu centra darbu, jo jau 9.oktobrī plānota četru novadu jauniešu tikšanās projektā "Atpakaļ nākotnē", bet kopā ar Viļakas un Gulbenes kolēģiem šobrīd top vēl viens projekts, kam būtu jāšākas februārī: "Ir izveidojusies jauniešu aktivistu grupiņa, tādēļ nākotnē raugos ar daudz pozitīvāku skatu nekā pērn. Gaidām arī mūsu Eiropas brīvprātīgo ierašanās, kas ir sarežģījusies saistībā ar Covid-19 pandēmiju. Šobrīd

Foto - I.Tušinska

iesaistās visa ģimene. Kopā ar sievu Ilutu un meitu, piecgadīgo Deiziju, Atvērto durvju dienu apmeklēja jaunais tētišs Aivis no Balviem. "Gribam paskatīties, kas meitu interesē," viņš sprieda. Šis visai ģimenei nebija pirmais jauniešu centra apmeklējums, jo Deizija jau kādu laiku deju studijā "Di-dancers". Arī Aivis savulaik bija deju studijas vadītājs Ditas Niperes audzēknis, kurš valsts hip hopa sacensībās uzstājās ar labiem panākumiem. Deizijas vecāki sprieda, ka meita varētu iesaistīties arī vokālajā studijā, jo labprāt dzied. Taču viņai patīk arī rokdarbi un māksla, kas savulaik iedvesmoja arī meitenes mammu Ilutu.

Foto - I.Tušinska

izgatavo modernus aksesuārus. Pulciņa "Radošās mākslas darbnīca", kas centrā darbojas jau vairākus gadus, vadītāja Līga Ikstena sola, ka viņas bērni varēs izgatavot mākslas priekšmetus no polimērmāla, apgleznot krekliņus, nodarboties ar gleznošanu, grafiku, darināt suvenīrus no papīra, plastikas un tekstila." Būs nedaudz no visa," apgalvo Līga. Atvērto durvju dienas pasākumā viņa pamācīja 9-gadīgajai Evelīnai (foto), kā izgatavot gliņu pušķi no dzijas diegiem, lai vēlāk to izmantotu kā aksesuāru tērpam vai, piemēram, kā auskaru. Evelīna priecājās, ka šī pasākumā var izmēģināt kaut ko jaunu, jo pagaidām lielākā daļa viņas interešu saistās ar sportiskām aktivitātēm – meitene nodarbojas ar vieglatlētiķi, deju sporta un tautu dejas. BBJC Atvērto durvju dienā Evelīna plānoja izvēlēties nodarbošanos arī kādā citā jomā.

Gleznot var arī uz ūdens. Mazā Elīna nolēma pirmo reizi izmēģināt kaut ko pavisam jaunu – gleznot uz ūdens ebru stilā. Ebru ir neparasts glezniecības veids, kad krāsu pludina uz īpaši sagatavotas ūdens virsmas, veidojot rakstus un zīmējumus, kurus vēlāk var pārnest uz papīra vai auduma. Elīna savu zīmējumu pārnesa uz papīra maisiņa, kas varētu noderēt kā skaists dāvanas iesaiņojums. Radošās darbnīcas vadītāja atklāja, ka ebru vēsture sākas tālajā 13.gadsimtā senajā Persijā. Pa Lielā zīda ceļu šī māksla nokļuva Turcijā, kur uzplauka, attīstījās un nobrieda. Šodien ebru māksla ir iekļauta UNESCO mantojumu sarakstā.

problēmas risināšanā iesaistījusies arī lielie priekšnieki. Gaidām ierodamies puiši no Albānijas un otru brīvprātīgo no Itālijas. Protams, abi brīvprātīgie pēc ierašanās sākumā 14 dienas pavadīs pašizolācijā un tikai pēc tam uzsāks darbu." Jau nākamajā dienā pēc Atvērto durvju dienas pasākuma BBJC speciālistes devās uz Rīgu, lai piedalītos Latvijas Nacionālajā bibliotēkā notiekošajā jaunatnes darbinieku konferencē, kurā lēma par Latvijas jaunatnes darbinieku asociācijas dibināšanu.

Foto - I.Tušinska

Māca pīt sarežģītu bizi. I.Ozola pastāstīja, ka šogad darbu turpinās viņas vadītais "Skaistumkopšanas pulciņš" jaunākā vecuma meitenēm, kurā jaunās dāmas apgūs matu kopšanas un frizūru veidošanas pamatus, nedaudz arī hennas tetovējumu zīmēšanu un sejas apgleznošanu. Atvērto durvju dienā pulciņa vadītāja ierādīja zinātkārajai Agatei (foto), kā sapīt neparastu bizi. Savukārt Agate palieļlījās, ka jau prot sapīt vienkāršu bizi. Lai iesaistītos "Skaistumkopšanas pulciņā", meitenei gan būs jānogaida daži gadi, tomēr iegūt jaunas zināšanas nekad nav par agru. Agates mamma Evita atklāja, ka meita ir ļoti darbīga un jau tagad ir diezgan noslogota. Kopš nepilnu 4 gadu vecuma viņa deju "Di-dancers" ritmikas grupiņā, nodarbojas ar tautiskajām dejām, mācās mākslas skolā, apmeklē teātra un mākslas pulciņus.

Foto - I.Tušinska

Lappusi sagatavoja I.Tušinska

Rugāju novadā

Noslēdzies mācību motivācijas projekts skolēniem "Abrakadabra"

Rugāju novada pašvaldība pavasarī izsludināja "Pumpurs" projektā konkursu jauniešu projektiem. Biedrība "Mēs pasaulē" iesniedza mācību motivācijas projektu skolēniem "Abrakadabra", kurš jau noslēdzies.

"Pumpurs" ir īpašs pasākums skolām un pašvaldībām, kuras vēlas, lai skolās būtu atbalstoša vide ikvienam skolēnam, lai mazinātos to skolēnu skaits, kuri priekšlaikus pārtrauc mācības un neiegūst izglītību. "Es uzskatu, ka šī ir brīnišķīga iespēja skolēnam kādā mācību priekšmetā, kas īpaši nepatīk, tikt pie *apmaksāta privātskolotāja*, kurš nodarbojas tieši ar viņiem. Biedrība "Mēs pasaulē" iesniedza projekta pieteikumu Rugāju novada pašvaldībai ar savu redzējumu, kā ieinteresēt skolēnus mācīties, un projektam piešķirt finansējumu 4600 eiro. Šajā projektā sadarbības partneris bija Rugāju novada vidusskola, tāpēc visos pasākumos piedalījās Rugāju novada vidusskolas skolēni," stāsta biedrības "Mēs pasaulē" projekta vadītāja Māriete Orniņa. Projektā bija septiņas aktivitātes - fotografēšana ar viedtālruni, aktivitātes skolas radio, tortilju meistarklase, mērķu plānošanas nodarbība 9.-12. klasēm, prāta spēles 7.-9. klasēm, popiela "Abrakadabra 2020", Valmieras teātra izrādes apmeklējums, kā arī SUP nodarbība ar instruktoru.

Mācīties ir forši, interesanti un vērtīgi

Daudzi tagad fotogrāfi ar viedtālruniem, bet, kā to izdarīt profesionālāk, Rugāju skolēniem mācīja skolotāja Iveta Use-niece. Projekta laikā skolēni no 7. līdz 12.klasei iemācījās fotografēšanas pamatlietas hobiļa līmenī. Jaunieģūtās prasmes pielietoja, fotografējot ikdienišķas lietas neparastos rakursos vai spilgtas emocijas. Darbus iesūtīja konkursa žūrijai un darba grupai, kurā kā eksperti bija arī paši skolēni. Tieši viņi izvēlējās labākās fotogrāfijas izstādei un labākās ieteica apbalvošanai, paši pasniedzot balvas un atzinības. Vizuālās mākslas skolotāja Iveta Useniece skolēniem parādīja, kā fotogrāfēt pareizāk, kā izvēlēties pareizos leņķus, gaismas un citas lietas. Pavisam šīs prasmes apguva trīsdesmit skolēni. Daudzi no viņiem paši ir pārsteigti, cik labi izdevušās fotogrāfijas. Noslēguma izstādē skatāmas labākās skolēnu fotogrāfijas gan A4, gan mazākā formātā. Par to, kādas prasmes iegūtas un kādas emocijas piedzīvotas, raksta paši skolēni. Elīza no 10.klases saka, ka viņa fotogrāfijās iemūžinājusi ģimenes mīluli un mājas sargu divos dažādos gadalaikos. Savukārt Meldra no 10. klases uzskata, ka viņas foršākais foto ir skats ar meitenīti pie jūras, kur redzamas arī kaijas. Undīne un Marta Felicita iedvesmojušas no ziemas skatiem. Katrā skolēnu fotogrāfijā ir kāds stāsts, bet par labākajiem darbiem atzītas Henrietas Brūveres un Rinalda Šadurska fotogrāfijas.

Pārvar bailes un kļūst drosmīgāki

Jūlijā pie Boževas ezera divas dienas projekta dalībnieki mācījās braukt ar SUP dēļiem instruktore Ingas Bleideres vadībā. Māriete Orniņa stāsta: "Izvēlējamies divas karstākās un saulainākās jūlija dienas, lai izjustu adrenalīnu un iemācītos jaunas prasmes. Kamēr stāvi krastā, viss šķiet viegli un saprotami. Taču nācās ieklausīties instruktore padomos, kā pareizi turēt ari, kā pagriezt SUP dēli, kā noturēt līdzsvaru un, ja kas, kā tikt atpakaļ uz SUPa, ja esi zaudējis kontroli un ievēlies ezerā." Skolēni pārvarēja bailes un ātri vien saprata, viss atkarīgs no paša. Ezerā tu esi viens ar sevi un tikai no tā, cik ātri aptversī, kā to vadīt, ir atkarīgs - vai tu izbaudīsi šo braucienu, vai cīnīsies ar dēli. Visi atzina, ka bijis jautri un interesanti. "Pārvarēt sevi, savas bailes, turklāt daudzu skatītāju acu priekšā - tas nav vieglākais uzdevums. Jauniešu vidū valdīja patiešām jauka un atbalstoša atmosfēra, viņi viens otru uzmundrināja, un tas iedrošināja arī pašus atturīgākos izmēģināt neparasto izklaidi. Nodarbības beigās visi dalībnieki tik graciozi slīdēja uz SUP dēļiem pa Boževas ezera virsmu!" stāsta Māriete Orniņa, sakot paldies Ingai Bleiderei, kura atveda sešus SUP dēļus.

Analizē notikumus teātra izrādē

Māriete Orniņa stāsta, ka uz Valmieru aizbraukuši 36 skolēni

PuMPuRS

Iepazīst Valmieru un noskatās izrādi. Rugājieši gida pavadībā iepazīna Valmieras skaistākās vietas, papusdienoja un noskatījās Regīnas Ezeras izrādi "Cilvēkam vajag suni".

Foto - no personīgā arhīva

Popiela Rugājos. Pēc Valmieras teātra izrādes noskatīšanās skolēni jau ar *citām acīm* skatījās un analizēja savu sniegumu popielas izrādēs.

un 4 pieaugušie. Tā kā grupa bija liela, interaktīvas ekskursijas pa Valmieru notika divās grupās. Skolēniem pusotras stundas garumā vajadzēja veikt dažādus atjautības uzdevumus, meklēt apslēpto mantu, gidi pārbaudīja bērnu vēstures zināšanas. Īpaši skolēniem patika Valmieras vēsturiskais centrs. Pēc tam visi devās pusdienās un uz teātri, kur noskatījās Regīnas Ezeras izrādi "Cilvēks meklē suni". "Mums restorānā "Jauna saule" bija pasūtītas siltas pusdienas, un tas skolēniem bija pārsteigums, jo restorānā daudzi bija pirmo reizi. Vajadzēja zināt galda kultūru, kā pareizi lietot vairākus nažus, dakšiņas, karotes. Arī ēdiens nebija tāds, kā parasti gatavo mājās. Tas bija skaisti noformēts un pasniegts. Saldajā izbaudījām garšīgu šokolādes brauniju, ko visi novērtējām uz divpadsmit ballēm," stāsta Māriete Orniņa. Skolēniem tas bija īsts piedzīvojums - profesionāls Valmieras teātra aktieru darbs istā teātri, noskatoties istu teātra izrādi, kas domāta pusaudžiem. Pēc izrādes skolēniem vajadzēja novērtēt aktieru spēli, kā arī, atkarībā no teātra izrādes tēmas, analizēt notikumus izrādē, sasaistot tos ar notikumiem dzīvē. Skolēniem vajadzēja izdarīt secinājumus un modelēt dažādas situācijas.

Iemaņas, ar kurām var lepoties. Rugāju novada vidusskolas skolēni mācās braukt ar SUP dēļiem. Visi kā viens atzina, ka tā ir stilīga nodarbe, ko tikai retais ir pamēģinājis. Sportiskas aktivitātes uz ūdens ļauj kļūt drosmīgākiem un veiklākiem.

Foto - no personīgā arhīva

"Šo jaunatnes iniciatīvas projektu pilnībā finansē Eiropas Sociālā fonda projekts Nr.8.3.4.0/16/I/001 "Atbalsts priekšlaicīgas mācību pārtraukšanas samazināšanai" (PuMPuRS)."

Īpašs paldies Rugāju novada domes vadībai un deputātiem par projekta nozīmīguma izpratni jauniešu neformālās izglītības attīstībai novadā un biedrības projektam piešķirto 10% priekšfinansējumu.

Darbi skatāmi izstādē. Skolēni fotogrāfēja tematiskas fotogrāfijas, kopīgi apsprieda paveikto un noslēgumā izvēlējās aptuveni 30 fotogrāfijas izstādei.

Foto - no personīgā arhīva

Lappusi sagatavoja Z.Logina

Pieredzes stāsts

Brukna - vieta, kur derētu padzīvot ikvienam

Sanita Karavoičika

“Cilvēks no malas nekad nesapratis, kā dzīvo un ko jūt tie, kuri kaut pāris mēnešus pabijuši Bruknas kopienā pie priestera Mediņa. Personīgi es no turienes atgriezos kā cita Līga – vairs nebija problēmām nomocītā un raksturā vājā sievietē. Tieši tur iemācījos pašdisciplīnu, spēju saņemt, pastāvēt par sevi un padarīt darbu arī tad, kad to ļoti negribējās,” teic baltinaviete LĪGA SLIŠĀNE. Viņa septiņus savas dzīves mēnešus ziedoja, meklējot garīgo ceļu un izeju cīņā ar saviem dēmoni pēdējā laikā tik bieži masu medijos izskanējušajā Bruknas kopienā.

Jaunā sievietē priesteri Mediņa gādībā nonāca pirms diviem gadiem - laikā, kad pašas dzīvē iestājās grūts periods un pārņēma problēmas, ar kurām viena pati tikt galā nespēja. Pirmajā brīdī Brukna Līgu uzņēma brīnīgi, viņa jutās kā nonākusi citā pasaulē – visapkārt viss tik skaists un sakopts, baznīcā skanēja ērģeles. Likās paradīze zemes virsū... laimes un svētlaimes oāze. Tieši tā šo vietu Līgai raksturoja cilvēki, kuri tur nebija dzīvojuši, bet pabijuši ciemos. Baltinaviete atzīst, - aizbraucot bija bail, kaut gan viņa jutās droši, jo zināja, ka Mediņš neļaus notikt kaut kam sliktam. “Pirmais iespaids bija gaišs un pozitīvs, bet, kad pirmoreiz apsēdos pie galda un ieraudzīju tās kriminālās sejas... pārbijos. Jā, tur bija Mediņš, bet pase un mobilais telefons pie viņa. Kas tālāk? Priesteris iedrošināja ar pozitīviem vārdiem – tas mierināja. Bet nevarēju nepamanīt, ka gandrīz visi no Mediņa baidās, viņš šo sajūtu radīja ar savu stingrību. Tajā brīdī sapratu, ka es baidīties nedrīkstu,” stāsta jaunā sievietē.

Tiklīdz cilvēks ierodas Bruknā, priesteris izsauc uz privātu sarunu, izrunā problēmas un iepazīstina ar noteikumiem. Mediņš katru pie sevis gaidīja arī uz grēksūdzēm, un tās bija īpašas, jo pie viņa cilvēki gāja kā pie psihoterapeita. Ar katru runāja stundu, divas, ja vajadzēja, arī vairāk. Priesteris uzstādījums bija, - kopienā visiem vienam pret otru jābūt atklātiem un patiesiem. “Nevaru apgalvot, ka Mediņš visu darītu pareizi, jo viņš ir tāds pats cilvēks kā mēs visi - ar savām vajībām un netikumiem. Bet katrā ziņā viņš ļoti daudz cenšas darīt labu sabiedrībai,” pārliecināta baltinaviete. Laikā, kad Līga uzturējās kopienā, uz Bruknu atveda jauku 13-gadīgu meiteni, kuras māte nezināja, kas ar viņu noticis. Bet fakts bija tāds, ka jauniešu katru dienu dzēra. Māte bija biznesmene, kurai ģimenei atlika maz laika, tādēļ meiteni atveda uz Bruknu. Tā bija pirmā vieta, kur viņa izstāstīja, kas īsti atgadījies. “Izrādās, dzimšanas dienā meiteni izvaroja trīs puīši. Kopš tās dienas viņa sāka dzert. Priesteris Mediņš bija šokā par faktu, ka meitene to uzticēja svešiem cilvēkiem, bet ne miesīgajai mammai, kura no sava bērna laika trūkuma dēļ biežāk izvēlējās atpirkties ar naudu. Un Bruknā bija ļoti daudz šādu gudru, foršu jauniešu, kuri nebūt nebija tie sliktie bērni. Vienkārši viņi bija bērni, kurus vecāki laiduši pasaulē ķeksiša pēc, bērni, kuri auguši bez vecāku mīlestības,” stāsta Līga.

Katrai dienai savs grafiks

Ja kāds domā, ka Bruknā nonākušie dzīvo kā sanatorijā, viņš maldās. Tur nonākušos dzīves nežēlastībā kritušos cilvēkus ar atkarībām, izcietiem cietumsodiem un citām problēmām ārstē ne vien ar lūgšanām, bet arī ar darba terapiju. Līga stāsta, ka rīts parasti sākās ap pulksten 6 vai 7. Ikdienas grafiks daudz neatšķīrās. No rīta Svētā Mise, pie brokastu galda Mediņš cilvēkus sadalīja pa grupām un norādīja, kurš kādu darbu todien darīs.

Bruknas dievnams. To priesteris Andrejs Mediņš radīja kopā ar alkoholiķiem, narkomāniem un bezpajumtniekiem, kuri Bruknas muižā dzīvojuši.

Pēc dienas darbiem sekoja pusdienas, tad atkal darbs un vakariņas. Jaunā sievietē joprojām nebeidz brīnīties par priesteri apbrīnojamo uzticēšanos cilvēkiem, kuri ar savu darbību viņam reizēm radīja pat zaudējumus. Piemēram, uzticot kopt dāru cilvēkiem, kuri no tā visa pilnīgi neko nesaprot. “Atceros gadījumu, kad viens nodzēries biznesmenis no Rīgas nevis izrādēja zāli, bet izkaplēja visus burkānus, jo vienkārši neatšķīra tos no nezālēm. Es pati strādāju dažādus darbus, bet šad tad par labiem nopelniem varēja cerēt arī uz kaut ko vieglāku. Mediņam pašam patīk strādāt puķu dārzā, tad viņš mani bieži sūtīja tur, bet, ja bija dusmīgs, lika kraut ķieģeļus vai ko citu,” atminas Līga. Tagad valdība dara visu iespējamo, lai lauki izmirtu un paliktu tukši, bet Mediņš rīkojas pretēji. Viņš gādā, lai laukos ir skolas, darbs, lai viss notiek. Un tas ir milzīgs ieguldījums. “Kurmenē, nolaistā, mazā miestā netālu no Bruknas, gada laikā priesteris atvēra kafejnīcu, atjaunoja baznīcu un mājas, tukšā vietā radīja attīstību,” skaidro baltinaviete.

Uz turieni nesauc un nevienu netur

Bruknā dzīvojošajiem slaidīties nebija ļauts, taču tas nebūt nenozīmēja, ka tur dzīvojošie nezināja, kas ir svētki. Tos priesteris Mediņš prata sarīkot tāds, ka atmiņā palika vēl ilgi. Kad ciemos brauca priesteris draugi “Prāta vētra”, “Dagamba”, Liene Šomase un daudzi citi Latvijā zināmi mākslinieki un mūziķi, visi kopienā dzīvojošie klāja galdus un gatavoja. Tas bija notikums! “Atceros, kad tikko ierados Bruknā, Mediņš tur bija noorganizējis bezmaksas nometni ar vēzi slimajiem bērniņiem un viņu vecākiem. Tas tik ļoti uzrunāja. Tā vien šķita, ka Bruknā var tapt izdziedināts ikviens – arī es,” stāsta Līga. Viņa joprojām jūtas pateicīga priesterim par atklāsmi, ko Līgai iemācījis. Proti, - bieži vien cilvēks slimības izdomā pats, jo tad viņš var atļauties slinkot un daudz ko nedarīt. Jā, bieži vien uz Bruknu atbraukušie bija slimi, greizi un nepareizi, bet priesteris viņiem lika sevi pārvarēt. Jā, tas nenācās viegli un ne visi to spēja. Taču, kā uzsver Līga, nevienu uz Bruknu nesauc un nevienu arī netur. Jebkuram cilvēkam jebkurā laikā bija iespēja pamest šo vietu. “Septiņu mēnešu laikā ļoti bieži krāvāju somas un grasiņos doties projām. Sastrīdējos ar Mediņu un pateicu, ka braukšu, viņš atbildēja, - brauc! Bet to neizdarīju. Un pienāca diena, kad sapratu, ka jādodas. Jutos ļoti nogurusi, bet priesteris gribēja, lai palieku,” stāsta jaunā sievietē.

Ziedoto naudu iegulda attīstībā

Līga savu ikdienu kopienā pavadīja, dzīvojot turpat, kur visi citi – 2-stāvu mājā ar daudzām mazām istabiņām. Viņas istabiņa atradās blakus priesteri mājojam. “Par dzīvošanu nemaksājām, norēķinājāmies ar pašu darbu. Bieži vien bagāti vecāki netiek galā ar bērniem narkomāniem un gatavi maksāt lielas summas, lai tikai Mediņš glāb no ceļa nogājušo bērnu. Bet es nekad neesmu dzirdējusi, ka viņš no kāda prasītu naudu. Ja cilvēks pats vēlas un noziedo, cita lieta. To visu priesteris ieguldīja būvniecībā un attīstībā,” skaidro jaunā sievietē. Viņa nebeidz sajūsmināties par Bārbeles Zēnu skolu, kurā priesteris reiz mācījies un kuras atjaunošanā piedalījies arī Līga. Pēc valdības lēmuma mazo lauku skolu slēgt Mediņš to nopirka un atjaunoja. “Arī es piedalījos šajā procesā - kopā ar priesteri sejas maskās tīrījām bēniņus no vecajām dražām, nesām ārā lieko un dedzinājām. Darbs te ieguldīts milzīgs. Toties tagad ir ļoti skaista un omulīga skola,” teic baltinaviete.

Par pārkāpumiem – gavēnis un lūgšanas

Bez stingras rokas Bruknā neiztikt, tas vienkārši nebūtu iespējams, - pārliecināta Līga. It īpaši, ja ņem vērā, ka lielākoties kopienā uzturas cilvēki ar atkarībām, kuri pieraduši visu dzīvi *tusēt*. Ierodoties šajā vietā, priesteris Mediņš katru iepazīstināja ar iekšējās kārtības noteikumiem, kurus pārkāpjot, bija jāreķinās, ka tas tā nepaliks. Līga stāsta, ka pārkāpumu sarakstā bija arī alkohola lietošana un smēķēšana, par ko arī pati dabūjusi samaksāt: “Vienreiz slepus smēķēju, un priesteris, to uzzinot, kļuva ļoti dusmīgs. Par to man bija jāceļas divos naktī un jāiet uz baznīcu lūgties. Bieži vien par dažādiem pārkāpumiem bija jāzīcē gavēnis vai jālūdzas. Tās bija garīgas prakses, kas cilvēku

Foto - no personīgā arhīva

Lūgšanu brokastis Baltinavā. Baltinaviete Līga Slišāne priecājas, ka viņai bijusi iespēja savas dzīves ceļā satikt priesteri Andreju Mediņu, iepazīt viņu un, pateicoties šim cilvēkam, mēģināt lauzt sevi un atbildēt uz daudziem jautājumiem, kas sākas ar ‘kāpēc’?

attīra un apgaismo. Bet tādu gadījumu, ka kādu no mums augas dienas turētu badā, kā stāstīja televīzijā, nekad neesmu dzirdējusi. Tiesa gan, uzzināt par pārkāpumiem Bruknā priesterim palīdzēja *stukači* - cilvēki, kuri slepus ziņoja par tiem, kuri neievēro noteikumus. Un *stukaču* tur bija diezgan daudz.” Runājot par sodiem, jaunā sievietē stāsta, ka Bruknā ir tā, - sods kā balva, balva kā sods! Tikai tur viņai nāca apskaidrība, ka tas, kas sākumā šķiet slikti un kā sods, nāk par labu un sagādā laimi. Bet tas, kas šķiet kā balva un kaut kas labs, galu galā rada tikai ciešanas.

Mācija strādāt un izdzīvot

Līga stāsta, - priesteri lielākoties vērs uzmanību uz to, ka jādzīvo garīgā dzīve, laicīgajai nav nekādas nozīmes, bet Mediņš uzskata, ka šai proporcijai jābūt 50/50. Ir vajadzīgas gan lūgšanas, gan cilvēkam šajā pasaulē ir jādarbojas un jārada materiālas lietas. Ko viņš centās visiem iemācīt? Būt gataviem jebkādiem apstākļiem, lai cilvēks pats sevi varētu nodrošināt ar visu nepieciešamo. “Nu nav tā, ka tikai paļausimies uz Dievu, un Dievs mums visu iedos. Nē, tā ir liela kļūda, ko ļoti daudzi cilvēki pieļauj. Arī es esmu gaidījusi, ka nokritis no gaisa. Bet, kad tu pats dari, arī Dievs palīdzēs,” pārliecināta jaunā sievietē. Viņa Bruknā iemācījusies sadzīvot ar cilvēkiem. Jā, arī tur bija konflikti un strīdi, bet Mediņš iemācīja, - ja esi sastrīdējies, jāsalīgā miers. Vienmēr. Savādāk tur nevar, jo visi dzīvo kā liela ģimene. Vasarā Bruknā uzturas vidēji 27 cilvēki, bet ziemā, kad ārā auksts un daudziem nav kur mitināties, šis skaits, protams, pieaug.

Neskatoties uz to, ko par Bruknu rāda un stāsta TV sīžetos, kā cilvēks, kurš tur pabijis un visu redzējis *no iekšienes*, Līga ir gandarīta par iespēju iepazīt Mediņu. Viņš jaunajai sievietei devis iekšēju spēku un ar katru tikšanos kaut ko izmainījis. “Tas ir kaut kas vienlaikus skaists un sāpīgs. Arī nesen, atbraucot pēc Bruknā pavadītajām divām nedēļām, sapratu, ka manī noticis lūzums, kaut kas jāmaina un jāatbrīvojas no visa liekā un traucējošā. Mediņš pieturas pie sentēvu audzināšanas tradīcijām – visiem jāstrādā, ieturot maltītes, jāsež pie viena galda. Bruknā galvenais ir mīlēt vienam otru, būt priecīgiem, kas arī ir diezgan sarežģīti. Viņš pats ir ļoti emocionāls cilvēks - ja priecājas, tad no sirds, ja dusmojas, tad arī no sirds. Daudziem var nepatikt Mediņa metodes, jo viņš tiešām liek daudz strādāt, bet vismaz es pati tagad saprotu, ka varu saņemt, savākties un darbu izdarīt jebkuros apstākļos. Tas ļoti norūda raksturu. Pēc dzīvošanas Bruknā esmu ļoti mainījies. Un šis pārmaiņās man nākušas tikai par labu,” secina baltinaviete.

“Vai viss tiek darīts tikai pēc sūdzībām?”

Neapmierina ceļu apsaimniekošana

Augusta beigās laikraksta “Vaduguns” redakcijā pēc palīdzības vērsās vairāki Rugāju pagasta Pokratas ciema iedzīvotāji, kuri ir neapmierināti ar ceļu infrastruktūras apsaimniekošanu.

Ceļi izdangāti, pieturvietas aizaugušas

Laikraksta žurnālists ar iedzīvotājiem vispirms tikās pie autobusu pieturvietas “Pokrata”. Tas ne velti, jo ceļa abās pusēs esošo pieturvietu sliktais tehniskais stāvoklis ir viena no problēmām, kas iedzīvotājus, kā viņi stāsta, uztrauc jau gandrīz 20 gadus. Kā parādīja un apgalvoja vietējie iedzīvotāji, atbildīgās ceļu apsaimniekošanas iestādes par pieturvietām nemaz nerūpējas - tās regulāri ir aizaugušas ar zāli, savukārt rudenī bezmaz vai grimst dubļos. “Kādā no reizēm, autobusam braucot pēc pasažieriem, tas pie pieturvietas iestīga dubļos, lai gan Pokratas centrs ir noasfaltēts. Tas tādēļ, jo dubļi gadiem ilgi nebija tīrīti un bija izveidojušies jau 20 centimetrus bieza dubļu kārtā,” stāsta iedzīvotāji.

Tikmēr viens no Pokratas ciema iedzīvotājiem Arnolds Zizlāns piebilst, ka pagājušajā rudenī ar savu tehniku dubļus pie pieturvietas notīrīja, lai pasažieri pieturvietai var vismaz normāli piekļūt. “Nav taču tā, ka uz Pokratas ciemu nebrauc ceļa apsaimniekotāju darbinieki. Viņi brauc! Līdz ar to būtu tikai normāli, ja, braucot garām pieturvietām un redzot, cik sliktā stāvoklī tās ir, darbinieki pieturvietas savestu vismaz elementārā kārtībā. Tā būtu jārikojas ikvienam kārtīgam saimniekam. Tomēr realitāte ir pilnīgi pretēji – pieturvietas ir regulāri aizaugušas, soliņi sliktā stāvoklī un pasažieri nevar cilvēcīgi sagaidīt autobusu. Mēs nemaz nerunājam par cilvēkiem ar īpašām vajadzībām, un šādi cilvēki, kuri izmanto autobusu pakalpojumus, Pokratas ciemā ir,” sašutuši par esošo situāciju ir iedzīvotāji.

Vēl viena ļoti aktuāla problēma, kas ikdienā sagādā lielas raizes Pokratas iedzīvotājiem, ir salīdzinoši lielā satiksmes intensitāte pa ciema ceļiem. Turklāt pa tiem bieži pārvietojas arī kravas automašīnas. “Pirmkārt, netālu esošajā Krišjāņu pagastā atrodas grants karjers “Deviņziedi”, kas pieder “Latvijas valsts mežiem”. Savukārt Kārsavas novadā atrodas dolomīta karjers “Rītupes”. No šiem karjeriem kursējošā smagā tehnika brauc caur Pokratas ciemu uz Rēzeknes-Gulbenes šoseju un regulāri izdangā ceļus Pokratas ciemā. Tā būtu puse bēdas, ja vien Pokratā un tajā apkārtnē esošie ceļi nebūtu klasificēti kā D uzturēšanas klases ceļi. Rezultātā ceļu jau tā nogreiderē tikai reizi pusotrā mēnesī. Savukārt pēc retās nogreiderēšanas paiet tikai trīs vai četras dienas, un ceļš ar smago tehniku atkal ir izdangāts. Turklāt pie Pokratas kapiem pat trīs nedēļas pāri visam ceļam nelabota atradās ap 40 centimetrus dziļa bedre... Kāds “Latvijas Valsts ceļu” Balvu nodaļas darbinieks teica, - ja cilvēks pasūdzas par sliktu ceļu, to pēc nolikuma jānogreiderē mēneša laikā. Savukārt, ja Pokratas ciema iedzīvotājs pazvana un pasūdzas Rigā, tad gan ceļu nogreiderē uzreiz pēc divām vai trīs dienām,” ar ironiju stāsta viens no Pokratas iedzīvotājiem.

Vēlas atbildes uz konkrētiem jautājumiem

Pokratas iedzīvotājiem, kuru mājas atrodas ceļa malā, vasarā nav glābiņa arī no putekļiem. Vietējie iedzīvotāji nesaprot, kādēļ ar materiālu, kas kādu laiku ceļu pasargā no putēšanas, nenokaisa pret visām, bet tikai pret atsevišķām mājām? “Kāpēc autoceļu Rugāji-Pokrata-Ranguči ar šo materiālu kaisīja tikai vienu reizi - 19.augustā Pokratas ciemā pret divām mājām un vēl pret vienu māju Gailišu ciemā? Kāpēc to nedarija jau vasaras sākumā? Kad ceļu tomēr nokaisīja, jau pēc divām dienām sākās intensīvas lietavas, un ceļš vairs neputēja... Mums skaidroja, ka bija atbraukusi komisija, kas veica apsekošanu un piefiksēja tās mājas, pie kurām nepieciešams kaisīt. Vai tad pie citu iedzīvotāju mājām ceļš neput? Un kāpēc nekaisa, piemēram, pret zemnieku saimniecības “Urgas” mājām Pokratā, kur ceļš iet caur ipašumu un māja atrodas tikai 24 metrus no ceļa?” neizpratnē ir iedzīvotāji.

Visbeidzot iedzīvotāji arī nesaprot, kādēļ atsevišķās ceļa malās *ceļinieki* ir nogriezuši apkārtmērā lielos kokus, bet turpat blakus esošie mazāki koki, kas atrodas ceļam piegulošajā joslā, netiek griezti (tā bijis, piemēram, autoceļā Gailiši – Pāliņi)? “Kāpēc netiek nopļauta arī zāle ceļa piegulošajā daļā? Ceļu

Foto - A.Ločmelis

Foto - no personīgā arhīva

Autobusu pieturvietu “Pokrata” – pirms un pēc. Kā ziņoja iedzīvotāji, 16.septembra rītā, kad laikraksts “Vaduguns” jau bija nosūtījis vēstules “Latvijas Valsts ceļiem” un “Latvijas autoceļu uzturētājam”, tika uzsākta abu divu Pokratas ciema autobusu pieturvietu uzkopšana. Darbi turpinājās un noslēdzās 17.septembrī. “Nu tad beidzot pēc 20 gadiem pieturvietas ir iztīrītas,” ironiski secina iedzīvotāji.

stāvoklis un kopumā to infrastruktūra ir tālu no ideāla ne tikai Pokratā, bet daudzviet bijušajā Balvu rajonā un citviet Latvijā. Tas nevienam nav nekāds jaunums. Mēs abonējam un lasām Ziemeļlatgales laikrakstu “Vaduguns” un ar vietējās avīzes starpniecību vēlamies saņemt atbildes uz jautājumiem. Vai ir jāvērsas augstāk stāvošās instancēs, lai situācija kaut nedaudz uzlabotos? Vai viss tiek darīts tikai pēc iedzīvotāju iesniegumiem un sūdzībām? Ņemot vērā visu augstāk minēto, Rugāju pagasta Pokratas ciema iedzīvotāji no atbildīgajām ceļu apsaimniekošanas iestādēm vēlas saņemt atbildes uz konkrētiem jautājumiem:

1. Kādēļ atsevišķās ceļa malās *ceļinieki* nogriež lielākus kokus, bet turpat blakus esošos mazākus kokus atstāj augam? Kur paliek nogrieztais koka materiāls? Kāpēc netiek nopļauta zāle ceļam piegulošajā daļā?
2. Kādēļ Pokratas ciemā un tā apkārtnē esošajiem ceļiem nav uzstādītas ātrumu ierobežojošas ceļa zīmes un uz 90 km/h ir atļauts braukt pat pa ceļu, kas šķērso zemnieku saimniecību “Urgas”?
3. Kad regulāri tiks apsektas Pokratas ciema autobusu pieturvietas – tās nopļautas un savestas elementārā kārtībā?
4. Kādēļ Pokratas ciemā un tā apkārtnē esošos ceļus, ņemot vērā, ka tur regulāri pārvietojas smagā tehnika, kas ceļus izdangā, greiderē tik reti?
5. Kādēļ materiālu, kas kādu laiku pasargā ceļu no putēšanas, nenokaisa pret visām, bet tikai pret atsevišķām mājām?

“Latvijas Valsts ceļu” (LVC) pārstāve ANNA KONONOVA, atbildot uz jautājumiem, stāsta, ka, saskaņā ar deleģēšanas līgumu par ikdienas uzturēšanas darbiem starp Satiksmes ministriju un LAU, LAU plāno un veic ikdienas uzturēšanas darbus. “Šajā gadījumā LAU ir izvērtējis koku ciršanas nepieciešamību. Tie pēc nociršanas paliek LAU rīcībā. 2020.gada janvārī uz valsts autoceļa Pāliņi-Gailiši (14,16.-14,2.km) ir veikta atsevišķi augošu koku zāģēšana ceļa zemes nodalījuma joslā. Ceļiem Rugāji-Ranguči un Pokrata-Lazdukalns ir veikta ceļa nomaļu apļaušana. Ministru kabineta 2010.gada 9.marta noteikumi Nr.224 C uzturēšanas klasei paredz ceļa nomales un tai piegulošās nogāzes apļaut 1,0-1,5 m platumā. Tomēr saskaņā ar Satiksmes ministrijas 2020.gada 6.marta rīkojumu nepietiekama finansējuma apstākļos prasības ceļu kopšanai tiek pazeminātas par vienu klasi. Tātad ceļa nomaļu un piegulošās teritorijas apļaušanai prasību nav. Jāpiebilst, ka šogad ceļā Rugāji-Ranguči (0,00.-

9,07.km posmā) paredzēti grants seguma atjaunošanas darbi, tajā skaitā nomaļu apauguma un liekās grunts novākšana. Kas attiecas uz ātrumu ierobežojošām ceļa zīmēm, Pokratas ciemā apmēram viena kilometra garumā ir sešas viensētas, un ceļu satiksme šajā posmā tiek organizēta atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumiem. Sakarā ar to, ka LVC Balvu nodaļas rīcībā nav informācijas, ka Pokratas ciema teritorijā būtu bijuši satiksmes negadījumi, kuru cēlonis ir braukšanas ātrums, līdz ar to nav arī uzstādītas ātrumu ierobežojošas zīmes. Savukārt ceļš gar zemnieku saimniecību “Urgas” ir taisnā posmā ar ļoti labu apkārtējās situācijas pārredzamību - 2018.gadā veikti arī grants seguma atjaunošanas darbi. Tādēļ šajā posmā atļautais braukšanas ātrums ir 80 km/h. Atļautais braukšanas ātrums 90 km/h tur nevar būt, jo, atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumiem, uz grants autoceļiem Latvijā maksimālais atļautais braukšanas ātrums ir 80 km/h,” skaidro LVC pārstāve.

Pokratas ciema iedzīvotāji pastāstīja, ka par to, kas attiecas uz ceļu kaisīšanu pret tā putēšanu, iespējams, vērsīsies Valsts kontrolē.

Atbildes uz pārējiem jautājumiem sniegs VAS “Latvijas autoceļu uzturētājs” (LAU), kuras publicēsīm nākamajā avīzes numurā.

Par būtiskiem autoceļu bojājumiem, piemēram, iegruvušu caurteku, izskalotu autoceļu un citām bīstamām situācijām uz ceļa ir iespējams ziņot darba dienās no pulksten 8 līdz 16.30, zvanot uz LAU informatīvo tālruni 67686936 vai jebkurā diennakts laikā uz LVC Satiksmes informācijas centra bezmaksas tālruni 8000 5555.

Traģiska avārija

let bojā jauns vīrietis

19.septembrī pulksten 23.51 Vijakas novada Šķilbēnu pagastā notika ceļu satiksmes negadījums. 2000.gadā dzimis vīrietis netika galā ar transportlīdzekļa “Audi 80” vadību, kā rezultātā nobrauca no ceļa un apgāzās. Avārijas rezultātā cieta 2003.gadā dzimis pasažiere. Savukārt 1997.gadā dzimis vīrietis (arī pasažieris) notikuma vietā gāja bojā. Par notikušo uzsākts kriminālprocess.

Lappusi sagatavoja A.Ločmelis

Jaunākie žurnālu numuri

Dari Pats

☞ Gaīsmā caur jumtu. Jumta logs ir kā liels lego konstruktors, un loga montāža ir patiešām interesants darbs, salīdzinot ar neskaitāmiem citiem mājas būvdarbiem. Tas ir paveicams arī amatierim, taču ne paviršajiem vai steidzīgajiem. Darbs ir atbildīgs, un kļūdas cena liela. Tāpēc, ja izvēlaties to uzstādīt paša spēkiem, rūpīgi iepazīstieties ar ražotāja instrukciju, jo katram modelim ir savas mazās nianšes.

☞ Lietusūdeņu noteku izbūve. Ar šķembām nokaisīta iebrauktuve ir lēta, labi drenējas, bet no tādas grūti tīrīt sniegu ziemā. Bruģis labi izskatās, bet izmaksā salīdzinoši padārgi un reizēm rada problēmas ar lietusūdens ātru drenāžu. Lūk, alternatīva: no zāliena režģiem izveidota iebrauktuve, kas teicami drenējas un kādus 6–7 mēnešus pieriecis acis ar patīkamu zaļumu.

☞ Vārītiņu anatomija. Iepriekš te stiepās parasts drāšu žogs. Tas bija neglīts, tāpēc saimnieki izaudzēja dzīvžogu un tad nojauca par traucēkli (kopt dzīvžogu) kļuvušo drāšu žogu. Bet palika tukša vārītiņu aile, kur nolēma izbūvēt dekoratīvu un masīvu koka konstrukciju. Lūk, kā tas notika...

☞ Mitrumizturīgas plātnes. Hidroizolācijas mastika ir efektīvs sargs pret mitrumu, bet pajauties tikai uz to nav ieteicams. Tāpēc ražotāji piedāvā būvmateriālus, kas ir radīti izmantošanai telpās ar palielinātu mitrumu. Mūsu apskatā – četras būvplātnes, kas praksē pierādījušas savu lietderību, efektivitāti.

☞ Divvietīgas autoņojumes būvniecība. Vēlme pēc autoņojumes radās pēdējā gadā, kad vienam saimniecības auto bija jāveic diezgan daudz metināšanas darbu rūsas bojājumu dēļ. Auto vislabāk saglabājas labi vēdinātā nojumē. Turklāt rītos, kad laika ir vismazāk, ļoti labi varētu iztikt bez sniega un nolejošu logu tīrīšanas. Autoņojumi tika nolemts būvēt vietā, kas jau sākotnēji bija izvēlēta auto novietošanai.

Dārza Pasaule

☞ Iededz dārzā sudraba sveci. Sudrabsveces ir vienas no greznākajām, staltākajām un izturīgākajām puķēm daudzgadīgo ziemciešu sortimentā dārzā. Dekoratīva visu vasaru, jo izceļas ar brīnumaini greznu, spēcīgu lapojumu. Rudens pusē, kad cers sasparojies un iestājusies isā diena, gluži kā salūts pret debesīm izšaujas līdz pat diviem metriem augsti ziedneši, kas ir interesanti jau pumpurošanās stadijā. Ziedēšanas laikā – izcils krāšņums, kad pāri citiem augiem vējā viegli līgo krēmīgi baltas ziedu sveces, kas dzīsīs tikai tad, kad uznāks spēcīgs sals.

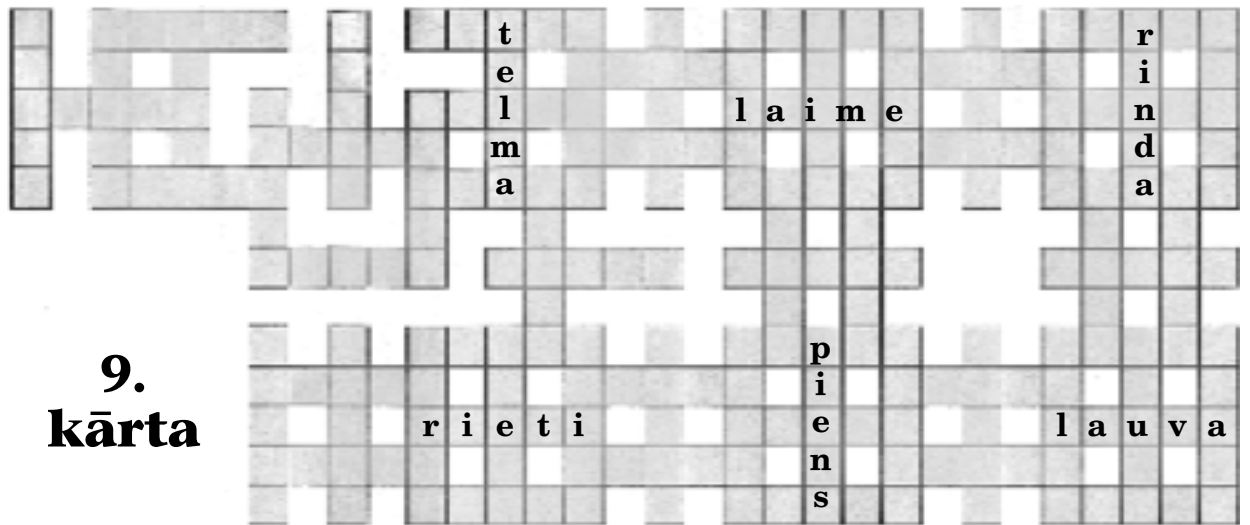
☞ Kā uzglabāt sakņaugus, ja nav pagraba. Šogad Covid-19 dēļ daudzi cilvēki teju pirmo reizi mūžā pievērsās dārzu audzēšanai, lūkojot sagādāt pārtikas krājumus ziemai. Tagad, rudenī, jautājums ir – kur tos uzglabāt? Tā ir problēma, jo klasisko auksto pagrabu mūsdienās tikpat kā vairs nav. Tranšejas dārzu uzglabāšanai jāveido pēc iespējas vēlāk, kad zeme un saknes ir dabiski atdzisušas. Tas varētu būt oktobra vidū, bet siltā rudenī pat vēlāk. Tas nozīmē, ka arī ražas novākšana jāsaskaņo ar likšanu uzglabāšanā, lai saknes starplaikā nevīstū. Proti, vispirms jāsaprot darbiem, jāsaprot viss nepieciešamais un tikai tad jāvēl raža, jārok tranšejas. Tajā pašā laikā ar šiem darbiem nedrīkst vilcināties, lai saknes, it īpaši bietes, neciestu salmu dēļ.

☞ Vieta jaunai puķu dobei. Ja bezgalīgā puķu mīlestībā to ir saradies, sapirkts tik daudz, ka nav vairs spēka visu izravēt, uzrušināt, samēsot un pagūt papriecāties par rezultātu, vai ir vēl jaunāk – gadu gaitā piestādītā puķu dobe vasaras otrajā pusē ne pēc kā neizskatās, jāveido jauna ziemciešu dobe. Risinājums abos gadījumos ir viens un tas pats – jāķeras pie revīzijas un pamats jaunajai dobei jāieliek jau rudenī.

☞ Augļu dārza stādīšana rudenī. Agrāk sala iestāšanās bija precīzāk prognozējama, tirgū piedāvāja galvenokārt tikai kailsakņu stādus, atbilstoši sadalīti bija arī stādīšanas laiki. Mūsdienās šie laiki vairs nav tik svarīgi. Galvenais – lai stāds ir nobriedis.

Maģiskie vārdi

Uzdevums: visus maģiskos vārdus ierakstīt krustvārdu miklā līdzīgā tabulā. Uzvarētāju gaida pārsteiguma balva.

9. kārtā

Aktos - aptin - ateja - diena - divus - četri - iesit - jauka - Jānis - kaila - kaite - kauli - kauja - klepo - klēts - krāsa - laiza - lenta - liepā - likme - maiss - malas - marts - maska - māsas - medus - mūris - nauda - pasēs - pilis - prata - retas - saiņo - saper - salas - sasit - savas - sāpes - sauks - sekas - senas - sestā - sieri - sietu - sirds - skaļa - skalo - skata - skolā - staro - stils - slota - spēks - steks - taiga - taisa - tiesa - titri - tīrus - torte - traks - trūce - tulpe - vanna

Jūsu atbildes tiek gaidītas "Vaduguns" redakcijā, Teātra ielā 8, līdz 10.oktobrim.

Maģisko vārdu miklu atrisināja: Z.Pulča, St.Lazdiņš, L.Krilova, G.Amantovs, V.Stankevičs, S.Sirmā, M.Pretice (Balvi), D.Zelča (Krišjāņu pagasts), V.Ločmele (Lazdukalns), A.Zeltiņš (Bērzkalnes pagasts).

8.kārtā veiksmē uzmaida VIKTORAM STANKEVIČAM no Balviem. Pēc balvas griezties redakcijā (līdzīgi ņemt personu apliecinājošu dokumentu).

Foto konkurss

Katra mēneša labākās fotogrāfijas autors saņems balvu. Fotogrāfijas var iesūtīt pa pastu – Balvi, Teātra ielā 8, LV-4501, vai elektroniski – vaduguns@apollo.lv. Pie foto obligāti norādāms vārds, uzvārds (vēlams - tālrunis).

Ar mīlestību. Iesūtīja Rūdolfs Kozlovs.

Gurķa pēdējā fotosesija (izaudzis 63 cm garš). Iesūtīja Velga Ruduka.

Lappusi sagatavoja E.Gabranovs

Apsveikumi

Atļauj šodien saviem gadiem ziedēt
Kā ziedlapiņām, kuras saulē plaukst,
Atļauj šodien saviem gadiem skanēt
Kā melodijai, kura sirdī šalc.
Ļauj kādam sapnim šodien zvaigznēs mirdzēt,
Lai dienu skrejā tie pie tevis trauc!

(A.Āre)

Daudz mīlu sveicienu, veselības **Regīnai Brokānei**
skaistajā dzīves jubilejā!
Bijušie Viļakas pilsētas domes un "Namsaimnieks" kolēģi

Aiziet gadi - skaisti, skarbi,
Ar tiem ir kopā Tavi krietnie darbi.
Zem gadu nastas vēlam nepagurt
Un gaišu pavardu joprojām kurt.

Miļi sveicam **Rantu Salmani**
nozīmīgajā dzīves jubilejā! Novēlam stipru veselību un
daudz saulainu dienu.

Nelliņa, Dzidra, Aina

Lai Tev gadi kā asteres dārzā
Saulēs svelmē un lietū zied.
Veiksmi un laimi dvēselē Tavā,
Kura allaž smejas un dzied.
Lai Tev pieder viss -
Ko laime un liktenis vēlējis.

Vissirsnīgākie sveicieni **Valijai Burķītei**
skaistajā dzīves jubilejā!

Rugāju Romas katoļu baznīcas prāvests un draudze

Vai vajag daudz, lai sauktu to par savu
Šo dzīvi, visu kas ap Tevi ris,
Ja ražens mūžs ar krietnu darba slavu
Vij Tavu dienu tīrās debesīs.

(J.Gavars)

Sirsnīgi sveicam dakteri **Nadeždu Aleksejevu**
skaistajā dzīves jubilejā! Vēlam daudz saulainu dienu,
dzīvesprieku, izturību un veselību.

Bijušās infekciju nodaļas meitenes

Ikvienam ir iespēja īsi un
konkrēti pateikt paldies kādam
labvēlim, sponsoram, atbalstītājam,
palīgam. Dārgi tas nemaksās - tikai
3 eiro par
25 vārdiem.
Jo šie ir "Pateicības vārdi".

Vectilžas senioru
sirsnīgs paldies par
jauko ekskursiju SAC
vadītājai MARUTAI,
pagasta pārvaldniecei
GENOVEFAI, šoferim
JEVĢĒNIJAM,
ermoņiku spēlmanim
IVANAM. Panākumus,
veselību, Dieva svētību
ikvienā dzīves solī.

Reklāma

**26.septembrī
Balvu tirgū
RUDENS
GADATIRGUS.**

**Gaidām
pirkt un
pārdot gribētājus!**

Pārdod

Pārdod 3m malku, ar piegādi.
Minimālais apjoms 20 m³.
Tālr. 20514042.

Skaldīta malka ar piegādi,
4,5 m³ - EUR 155. Tālr. 29418841.

Pārdod malku vai maina pret veciem
motocikliem. Malkas gabalošana,
skaldišana. Tālr. 26425960.

Skaldīta malka. Cena 23 EUR/
berkubā. Piegādes apjoms -
7 berkubi. Ir sausā.
Tālr. 25543700.

Pārdod kvalitatīvu, skaldītu malku,
arī sausu. Ar piegādi.
Tālr. 29166439.

Jaunputni, dējējvistas.
Tālr. 29424509.

Bioloģiskā saimniecība pārdod
4 slaucamas govīs un
grūsnu teli Tilžā.
Tālr. 26169058.

Kūtmēsli ar piegādi.
Tālr. 26431999.

Pārdod lopbarības graudus,
15 centi/kg. Tālr. 26065442.

Pārdod MTZ velkošo un
aizmugures tiltus un to rezerves
daļas. Riepas piekabēm: 9,00x16;
16,5x70x18, BDN-3 diskus.
Tālr. 20385177.

Piedāvā darbu

Darbs Vācijā gaļas cehā.
Stundas likme 9,35 EUR/h.
Nodrošinām ceļu un dzīvošanu
Vācijā. Sīkāka informācija pa
tālruni. SIA "ALMA M", reģ.nr.
40003543608, lic. nr. 22/2017.
Tālr. 20227843.

Dažādi

Apsardzes kursi.
Tālr. 26336910.

Veikalā "Dauteks" jauns
piedāvājums aizkaru audumiem,
gultas veļai, "Laumas" veļai.
Balvos, Brīvības 46b.
Tālr. 25928205.

Sertificēts meža taksators -
stigošana, dastošana.
Tālr. 28358514.

Piegādā smilti, granti, melnzemi.
Tālr. 29433126.

Pieņemam smilti, granti, šķembas un
citus būvmateriālus. Ierīko, pieslēdz
ūdensvadus, kanalizāciju. Remontē
piebraucamos ceļņus.
Tālr. 25685918.

Spiežam, karsējam, iepakojam
ābolu sulu Kubulos.
Tālr. 27004732.

Pērk

Z.S "Strautiņi"
iepērk **mājlopus.**
Samaksa tūlītēja. Labas cenas.
Tālr. 29411033.

**IEPĒRK
MAJLOPUS**
-AUGSTAS CENAS
-SAMAKSA TŪLĪTĒJA
-ELEKTRONISKIE SVARI
tel. 27777733
www.galasparrade.lv

Iepērk ābolus sulai Kubulos.
Tālr. 27004732.

Pērkam ābolus, braucam pakāļ.
Tālr. 27293366.

JUVELIERIS pērk veselās un
bojātas sudraba un zelta rotaslietas,
monētas un zobu zeltu.
Tālr. 26397737.

Pateicība

Vissirsnīgākie pateicības vārdi prāvestiem Staņislavam
un Antonam Prikuļiem, priesterim Filipam Davidovičam,
psalmu dziedātājam, Anastasijai un dziedātājam,
apbedīšanas firmai "Ritums", Dzintrai un "Senda Dz" par
garšīgo mielastu, kaimiņiem, radiem, draugiem un visiem,
kuri bija līdzās ar mums domās, darbos un vārdos, pavadot mūsu mīļo
Vilhelmu Kuļšu mūžības ceļā.

ĢIMENE

Līdzjūtības

Vai, zemīte, tev pietrūka
Smilšu kalnā gulētāju,
Ka tu mani jaunu sauci,
Zem savām velēnām.
Izsakām visdziļāko līdzjūtību
Oskaram ar ģimeni, DĒLIŅU
traģiski zaudējot.
Aigara un Laumas ģimenes

Cilvēka dzīvei ir zvaigznes gājums -
Tā iemirdzas un nodzies,
Paliek klusums, neizteikti vārdi...
(I.Auziņš)
Skumju brīdī izsakām patiesu
līdzjūtību **Iventrai ar ģimeni**, no
DĒLA uz mūžu atvadoties.
Solveiga, Antonija, Asja, Sarmīte,
Santa

Es aizeju, kaut viss te ļoti patik
Un gribētos vēl ilgi, ilgi būt,
Varbūt tur brīnumu var satikt,
Ko te man dzīve neatļāva gūt.

(O.Vācietis)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Annai
Pušpūrei un pārējiem
tuviniekiem, mīļo DĒLU,**
MAZDĒLU pārāgri zemes klēpi
guldot.
Vidzemes ielas 7a mājas iedzīvotāji

...skumjas...starp rudens
dzeltenām lapām
Uz pēdējām asterēm krit.
Skumjš ir atvadu lietus
Pat tad, kad saule spīd.
Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Inesei
Bērziņai, bērniem ar ģimenēm,
audzubērniem, vīru, tēvu vectēvu
GUNĀRU ŠTĀLU** pēdējā gaitā
pavadot.
Ļubkas ģimene

Pagājuši jau deviņi abonēšanas mēneši!

Pārliecinies, vai abonēji

Paduguni

oktobrim, novembrim, decembrim!?

